

**NOTULEN VAN DE EXTRA OPENBARE VERGADERING
VAN DE RAAD DER GEMEENTE WEERT
VAN 16 JANUARI 2003**

1. Vaststellen van de agenda	2
2. Vaststellen horecabeleidsplan (03 01 07)	17
3. Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert.	
a. Schrijven van de heer Heijmans namens de PvdA-fractie d.d. 1 december 2002 inzake vragen naar aanleiding van de discussienota horecabeleidsplan	46
4. Verzoek om inlichtingen ex artikel 38 van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert.	
a. Schrijven van de heer Vossen namens de D66-fractie d.d. 30 december 2002 inzake vragen aan het college over communicatie wijk- en dorpsraden	46
5. Verzoek om van de heer Heijmans namens de PvdA-fractie tot het houden van een interpellatie ingevolge ex artikel 36b van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert inzake de gang van zaken in het kader van de besluitvorming over he horecabeleidsplan	46

VOORZITTER: de heer drs. C.J.J.S. Majoor, burgemeester.

GRIFFIER: mevrouw M.H.R.M. Wolfs-Corten.

AANWEZIG zijn de heren F.L.J.A. Adriaens, A.T. van den Akker, J.J.M. Berckmans, M.S. Berdsfah, J.B.H. van den Boogaard, J.M. Cardinaal, H.W.J. Coolen, A.J. Egging, A.W.J.M. Geurts, T.H.M. Halfers, J.J. Hendriks, J.I.J. Henkens en A.J.L. Heijmans, de dames C.J.C. Jacobs-Verstappen en W.D.H.M. Janssen-Camp, de heren A.W.P. Kirkels, H.P.M. Lempens, M.C.M. Lempens, P.P.E. Lempens, H.A. Litjens en T.W.G. Meulen, de dames M.J.L.M. Nouwen-Jacobs en M.M.G.J. Sonnevill-Stassen, de heren G. Soyugülzel, P.J.H. Sijben, J.H.F. Vossen en F.H.H. Weekers en mevrouw M. Zaâboul.

Tevens aanwezig de heren A.W.M. Balemans, R.F.J.W.M. van Dooren en J.H.M. Peeters en mevrouw M.M.C.F. Stokbroeks, wethouders.

Afwezig met kennisgeving: mevrouw M.H.P. Gresnigt-Raemaekers.

De voorzitter opent te 19.30 uur de vergadering met gebed en heet een ieder van harte welkom in deze extra openbare raadsvergadering, bijeengeroepen op verzoek van de leden van de gemeenteraad verbonden in de coalitie, met als onderwerp de besluitvorming ten aanzien van het horecabeleidsplan. Hij stelt vast dat geen verzoeken zijn binnengekomen om gebruik te maken van het spreekrecht.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Voordat de indruk ontstaat dat wie zwijgt toestemt, lees ik u een zin voor uit een brief van de bewonersorganisatie: *“Wij, BOB, weigeren om naar de gemeenteraad te komen om er het woord te voeren. Voor ons heeft het huidige college afgedaan.”* Iemand die mocht denken dat de bewonersorganisatie het eens is met wat wij vanavond gaan behandelen kan nu beter weten.

De voorzitter: Ik meen dat alle leden van de raad een kopie van de brief hebben ontvangen en dat het dus bij iedereen bekend kan zijn.

1. Vaststellen van de agenda.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Het lijkt mij voor de hand te liggen dat enkele artikel 36-, 37- en 38-brieven behandeld worden vóór agendapunt 2. Wij willen echter een beroep doen op de coalitiefracties om dat agendapunt, de vaststelling van het horecabeleidsplan, níet te behandelen, en daarvoor wil ik een motivering aanvoeren die wat breder is dan het onderwerp zelf. Het zal daarom even duren voordat ik u mijn conclusie mededeel.

De hele kwestie is begonnen met een actie van de Bewonersorganisatie Binnenstad op 27 december. In een notitie staat: *“Met deze vorm van schijninspraak heeft de geloofwaardigheid van dit college van burgemeester en wethouders een absoluut dieptepunt bereikt.”* Dat was op Kerstavond: een dieptepunt na een vreemde voorgeschiedenis. Op zichzelf is het normaal dat een deel van de raad om een extra raadsvergadering vraagt; daar kunnen heel goede redenen voor zijn. Twijfelachtig is wel dat het college van burgemeester en wethouders voor de aanvragers alles doet om klaar te maken wat zij willen en helemaal geen rekening houdt met de andere partijen. Dat heeft niets met dualisme te maken. Ik breng nog eens in herinnering dat in het jaar voordat het dualisme werd ingevoerd de heer Van den Akker en mevrouw Jacobs zich speciaal daarmee hebben beziggehouden en meerdere malen vurige pleidooien hebben gehouden voor een goede toepassing van het dualisme.

Dat het college helemaal meeding in de wens van de vier fracties om een collegevoorstel klaar te maken voor deze vergadering is des te vreemder omdat die wens afwijkt van de afspraak die in de vergadering van de commissie voor algemene zaken op 25 november is gemaakt. In die vergadering werd afgesproken dat het onderwerp zou worden behandeld in de raadsvergadering van 20 februari. In die commissievergadering van 25 november waren van Weert Lokaal en de VVD toch niet de minste raadsleden aanwezig: de heren Van den Akker en Weekers, die toen hebben ingestemd met die afspraak. Afwezig in die commissievergadering waren de heren Vossen en Van den Boogaard. De heren Vossen en Van den Boogaard waren enige dagen later wel present en toen werd die afspraak vergeten en kwam er een initiatief van alle vier partijen om op 16 januari een raadsvergadering te houden. Wie welk aandeel heeft gehad van de twee, daar blijf ik buiten, maar ik stel vast dat door twee raadsleden die eerder afwezig waren in de vergadering van de commissie voor algemene zaken toen een afspraak werd gemaakt,

waardoor wij hier nu zitten. Vervolgens zijn burgemeester en wethouders helemaal voorbij gegaan aan de afspraak in de commissie voor algemene zaken en ook aan de regeling met de agendacommissies om agenda's voor deze raadsvergadering voor te bereiden, voor zover het college hier agendapunten wil inbrengen en voorstellen wil doen. Het college van B&W – maar misschien is W&B hier toepasselijker, of W óf B – ging daarmee helemaal voorbij aan het vaste overlegstelsel dat wij hier hebben met commissies, die afspraken kunnen maken, met een agendacommissie waarmee afspraken kunnen worden gemaakt en met procedures. Helemaal buiten dat overlegstelsel om koerste het college op de wens van enkele fracties. Dat is een ernstige zaak, zo horen we niet te werken. Bovendien werd op Kerstavond ook nog de Bewonersorganisatie Binnenstad lastig gevallen. Daarmee was de geloofwaardigheid van de politiek al sterk aangetast, maar daarmee waren we er nog niet.

Gisteravond kwam er post van de gemeente en kregen we te horen dat een collegeadvies dat hoort bij dit raadsvoorstel niet openbaar is. Dat druist in tegen de goede gewoonte, een vaste praktijk die wij sinds en jaar en dag kennen. Het is altijd mogelijk dat een collegeadvies niet in het openbaar wordt behandeld, maar op het moment dat het college de raad een raadsvoorstel aanbiedt behoren daarbij alle stukken te zitten die relevant zijn voor dat raadsvoorstel, ook collegeadviezen die voorheen niet openbaar waren. Wij nemen dat zeer ernstig op en komen daarop later misschien nog eens apart terug. Naast de verbijstering over het niet openbaar zijn van een collegeadvies komt ook nog de vraag op wat in deze zaak in godsnaam gaande kan zijn wat niet de openbaarheid kan verdragen. Het zal duidelijk zijn dat geen besluit kan worden genomen over een raadsvoorstel zo lang op die vraag geen antwoord is gegeven.

Vandaag kregen we weer post: om half zes; voor anderen zal het iets later of vroeger zijn geweest en degenen die het helemaal druk hebben gehad hebben vinden hem misschien pas hier op tafel. In die enveloppe bevond zich het niet openbare advies en daarmee is het in ieder geval openbaar geworden. En wat blijkt eruit: de coalitiefracties zijn er uitdrukkelijk voor gewaarschuwd dat een raadsbehandeling van het horecabeleidsplan op 16 januari heel moeilijk zou zijn en allerlei complicaties zou opleveren. Toch hebben de coalitiefracties doorgezet. Een van de argumenten, zo blijkt uit het advies, is dat de politiek zich belachelijk zou maken door verder uitstel. Wellicht maakt de politiek zich belachelijk door verder uitstel bij de ondernemers op de Oelemarkt, maar ik denk dat iedereen in deze raad, ook de coalitiefracties ondertussen, na alles wat er gebeurd is, toch ook inzien dat de politiek zich onmogelijk maakt als op de ingeslagen weg met dit plan en deze behandeling wordt doorgegaan. Blijkens het advies was een ander argument dat eindelijk maar eens daadkracht moet worden getoond. Die daadkracht bestaat er dan uit dat de Bewonersorganisatie Binnenstad op Kerstavond wordt lastig gevallen, dat de verhouding met die organisatie kapot wordt gemaakt, dat de verhouding met andere organisaties wordt geschaad en dat wij nu hier zitten, tegen de achtergrond van alles wat er in de afgelopen weken is gebeurd en waarvoor geen begrip bestaat. Daartoe heeft die daadkracht geleid. Overigens vraag ik ook nog even aandacht voor de brief van D66 over de slechte communicatie. D66

heeft vragen gesteld over het benaderen van de Bewonersorganisatie Binnenstad op Kerstavond, met de vraag binnen een week advies uit te brengen over het collegeadvies en het raadsvoorstel. Wij gaan ervan uit dat ook D66, gezien die brief, tot de conclusie is gekomen dat we op de verkeerde weg zitten door vanavond dit voorstel te behandelen.

Maken we de balans op van half december tot nu, dan zijn de volgende conclusies te trekken. Het vertrouwen in de politiek en de geloofwaardigheid van de politiek zijn sterk aangetast. De relatie met de Bewonersorganisatie Binnenstad is kapot gemaakt, wat doorwerkt naar de andere wijk- en dorpsraden en het zal ook doorwerken naar andere maatschappelijke organisaties waarmee de gemeente een goed contact moet hebben. Het college regelt buiten het gemeentelijk overlegstelsel en afspraken om zaken met de coalitiefracties en die fracties eisen dat ook. En we hebben het unicum meegemaakt van een niet openbaar collegeadvies dat bij een raadsvoorstel hoort. De informatie die de raad nodig heeft om een collegevoorstel te kunnen beoordelen krijgen we niet. Om die zaken gaat het in eerste instantie, niet om het horecabeleidsplan – dat komt nog apart aan de orde –, ook niet om het feit dat het over partijpolitieke afspraken gaat waaraan het horecabeleidsplan inhoudelijk ondergeschikt is – dat zal ook nog wel een keer aan de orde komen –, maar om het feit dat de geloofwaardigheid van de politiek op verschillende manieren is aangetast. Er zijn belangrijke normen voor het werken van college en raad losgelaten en als normen worden losgelaten, is dat geen incident. Als het nu gebeurt, gebeurt het volgende maand ook en de maand erna weer. Dat is los van de inhoud onze grote zorg bij wat er de afgelopen week is gebeurd en wij doen een beroep op de coalitiepartijen om de schade niet nog groter te maken en te proberen de schade die ontstaan is te herstellen, door vanavond het agendapunt inzake vaststelling van het horecabeleidsplan niet te behandelen.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. Al vanaf 1996 praten wij over het horecabeleidsplan en vanaf het jaar 2000 over een toenmalig collegevoorstel. Vervolgens is een aantal werkafspraken gemaakt waarop in de commissie bij herhaling is teruggekomen. Uiteindelijk hebben we in de commissievergadering van 25 november een procedureafspraken gemaakt, omdat we niet eindeloos wilden blijven doorgaan met het stellen van vragen rondom het horecabeleidsplan en de cruciale kwestie die een aantal groeperingen in de stad en de raadsfracties verdeeld houdt, t.w. de vraag of we moeten overgaan tot vrije sluitingsuren, dan wel moeten vasthouden aan vaste sluitingstijden, al dan niet een half uurtje eerder of later. In de commissie is een procedureafspraken gemaakt, inhoudend dat iedere raadsfractie zou reageren op een discussiestuk dat het college van burgemeester en wethouders op tafel had gelegd, door middel van het aanreiken van constructieve oplossingen, om te komen tot iets dat op een raadsmeerderheid zou kunnen rekenen. De fracties van Weert Lokaal en VVD hebben na afloop tegen elkaar gezegd dat het verstandig zou zijn de koppen bij elkaar te steken en de beide andere coalitiefracties te vragen dat ook te doen, omdat, wanneer iedere fractie op eigen houtje weer haar eigen punten zou inbrengen die jaren daarvoor ook al waren ingebracht, nooit besluitvorming mogelijk zou zijn. Dat is de reden geweest waarom

de coalitiefracties tot een bepaald compromis zijn gekomen, vanuit de overtuiging dat dat het beste zou zijn in het belang van Weert, om de overlast met betrekking tot het uitgaanspubliek te beteugelen en de stad leefbaar te houden. Wij hebben ons gehouden aan de afspraak dat binnen twee weken de reacties binnen zouden zijn en ik heb moeten constateren dat de fracties van CDA en PvdA wel binnen de afgesproken tijd hebben gereageerd, maar slechts door het stellen van een groot aantal nieuwe vragen. Als de coalitiefracties dat ook hadden gedaan, hadden we nog jaren zo met elkaar kunnen blijven doormodderen en hadden we nooit tot besluitvorming kunnen overgaan.

De heer Coolen: Tot nu toe akkoord, maar dan moet u me nu eens uitleggen waarom 20 februari dan niet de datum van behandeling zou kunnen zijn. Wat zou er morgenvroeg in Weert branden als we geen horcabeleidsplan zouden hebben?

De heer Weekers: Dat is een terechte vraag.

De heer Coolen: En daarop wil ik graag een antwoord dat hout snijdt.

De heer Weekers: Als u de vraag niet had gesteld had ik het antwoord ook wel gegeven, want ik ben aan het reageren op het betoog van de heer Sijben. Vervolgens hebben we ons afgevraagd wat het beste zou zijn: om het horecabeleidsplan opnieuw aan de orde te stellen in de eerstvolgende vergadering van de commissie voor algemene zaken, om het daarna onderdeel te laten zijn van de raadsvergadering van februari, en ik ben het met de heer Coolen eens dat het op zichzelf niets uitmaakt of het een maand eerder of later aan de orde komt....

De heer Coolen: Jawel, meneer Weekers....

De voorzitter: Laat de heer Weekers nou even uitpraten, meneer Coolen.

De heer Coolen: Ik wil hem alleen helpen!

De voorzitter: Neen, niet nu.

De heer Weekers: Kennelijk weet de heer Coolen beter wat mijn fractie of andere coalitiefracties heeft beziggehouden dan wijzelf; het is een gave waarover ik niet beschik, maar de heer Coolen blijkbaar wel. Wij hebben het verstandig geoordeeld om een zaak die al zo lang ter discussie staat en waarover de gemoederen behoorlijk verhit zijn geraakt niet in een reguliere raads cyclus mee te nemen, maar daarvoor een aparte raadsvergadering te beleggen. Op die manier kan een commissieronde, een raadsronde en een doublure van het uitwisselen standpunten worden voorkomen en kan een constructief overleg op gang worden gebracht....

De heer P.P.E. Lempens: U hebt een aantal partijen genoemd, maar u hebt er één vergeten: wij waren ook op tijd. Waarom hebt u daar niets mee gedaan?

De heer Weekers: Ik begrijp de vraag niet.

De heer P.P.E. Lempens: U zei dat CDA en PvdA hadden gereageerd, zij het niet op een manier die u bevalt: zij hebben vragen gesteld, maar geen inhoudelijke punten aangedragen die tot een beter beleid zouden kunnen leiden. De SP heeft dat wel gedaan. Op 4 december hebben wij onze prachtige randvoorwaarden gesteld waarmee u best uit de voeten zou hebben gekund. Er is nu een patstelling ontstaan, maar als u nu eens had gekeken naar de voorwaarden van de SP, die echt niet zo revolutionair zijn – naar de bewoners luisteren bijvoorbeeld –, had u een mooie raadsmeerderheid kunnen krijgen.

De heer Weekers: De reacties van alle partijen, ook van PvdA, CDA en SP, maken vanavond onderdeel uit van de beraadslagingen. Het enige wat de gezamenlijke coalitiefracties hebben gedaan is te proberen uit een impasse te komen. Zoals u weet, werd in de coalitiefracties ook verschillend gedacht over een aantal zaken. Uiteindelijk is er een compromis uitgerold en dat hebben we vervolgens binnen de afgesproken procedure van de commissie voor algemene zaken ter tafel gelegd...

De heer P.P.E. Lempens: Dat is bezijden de waarheid. Het voorstel was dat alle partijen hun voorwaarden zouden neerleggen; de SP heeft dat ook gedaan. Daarna zou de burgemeester een breed raadsvoorstel formuleren. De coalitiepartijen hebben nu gewoon zelf een voorstel voorgelegd; ik heb dat arrogant genoemd en dat vind ik nog steeds. De SP mag wel meepraten, maar er wordt verder niet naar geluisterd.

De heer Weekers: Kennelijk gaat u voorbij aan het stelsel dat we hebben, het dualisme.

De heer P.P.E. Lempens: Daar ga ik niet aan voorbij, ú gaat eraan voorbij.

De heer Weekers: Helemaal niet. Wij hebben een alternatief voorstel op tafel gelegd waarin wij hebben geprobeerd het onverenigbare te verenigen. Conform de afspraak in de commissie voor algemene zaken hebben we dat aan de burgemeester aangeboden en vervolgens is het college van burgemeester en wethouders aan de slag gegaan met alle reacties die het had gekregen. Het college heeft er alleen zijn eigen afweging in gemaakt. Ik zit niet op de stoel van het college, u ook niet. Burgemeester en wethouders hebben een voorstel gepresenteerd dat vanavond aan de orde is. Daarmee kunt het eens zijn of niet, dat zal uit de discussie wel blijken. Ik ben dus van mening dat wij volledig hebben gehandeld conform de afspraak die in de commissie voor algemene zaken was gemaakt. Je kunt erover redetwisten of het een weekje eerder of later, of misschien een paar weken later had gekund, daar heeft de heer Coolen gelijk in. Ook de VVD-fractie betreurt het achteraf dat de tijd te kort is geweest om de zaak in de inspraak te kunnen brengen, maar de afspraak is gemaakt. Overigens kennen wij de reacties op het cruciale punt van de sluitingstijden van de Bewonersorganisatie Binnenstad en van de horeca. Wij

kennen ieders standpunt en daarom meen ik dat wij vanavond zeer wel tot besluitvorming kunnen overgaan. Tijdens de discussie straks zal ik graag onze inhoudelijke overwegingen kenbaar maken.

De heer Coolen: Bijna in iedere vergadering in dit huis worden uitspraken gedaan over het serieus nemen van de burger, de vrijwilliger, onze partners, de wijk- en dorpsraden. Meent u nu echt dat u het betreurt dat het niet wat later is gebeurd en dat de coalitie willens en wetens, gewaarschuwd door de ambtenaar, naar blijkt, toch voor deze procedure heeft gekozen? De afspraak was 20 februari en daar is de coalitie willens en wetens van afgeweken. Ik vraag u of u dat betreurt.

De heer Weekers: Ik verval in herhalingen....

De heer Coolen: Neen, ik heb u een concrete vraag gesteld. Kunt u, na alle inspanningen en het werk van de bewonersorganisatie, nu nog zeggen dat het u spijt?

De heer Meulen: U kunt u de moeite besparen, want de heer Weekers praat een banaan nog recht!

De heer Weekers: Kunt u dat even herhalen?

De heer Meulen: Ik herhaal helemaal niets meer.

De heer Weekers: Dat is misschien maar verstandig ook.

De heer Coolen: Ik heb u een vraag gesteld.

De heer Weekers: Na de uitlating van de heer Meulen heb ik er geen enkele behoefte meer aan nog op de CDA-fractie te reageren.

De heer Coolen: Maar op mijn vraag kunt u toch wel antwoord geven?

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. De heer Sijben heeft een uitstekend betoog gehouden over datgene wat vanavond aan de orde is. Het gaat daarbij niet zozeer om de sluitingstijden, of wat daarvan nog over is, als wel om de geloofwaardigheid van de gemeentepolitiek jegens de burgerij. We staan compleet voor schut, niet alleen de coalitie, ook de oppositie. Opnieuw wordt bevestigd wat in de volksmond zo vaak wordt gezegd: *ze doon toch mer weej ut eur uutkeumtj*. In de beleidsvisie is met zoveel woorden aangegeven dat het overleg met de burger moet worden verbeterd, open dient te zijn en meer het karakter van een dialoog moet hebben. Onze fractie heeft geprobeerd een reactie te geven naar aanleiding van de afspraak die was gemaakt in de commissie voor algemene zaken van november. Voor ons was het voorstel totaal niet rijp voor besluitvorming. Tijdens de commissievergadering hebben wij een groot aantal vragen gesteld en opmerkin-

gen gemaakt, maar u was niet bereid daarop inhoudelijk in te gaan. Vervolgens is in die zelfde vergadering de afspraak gemaakt dat zienswijzen, commentaren en reacties schriftelijk zouden worden ingediend. Als de coalitie niet geïnteresseerd is in onze vragen en opmerkingen, is dat op z'n minst ongepast te noemen, zeker in de richting van de SP die er werk van heeft gemaakt en getracht heeft een afgewogen stuk uit te brengen en partijen bij elkaar te brengen. Zoiets behoort serieus te worden genomen, of het nu afkomstig is van een eenmansfractie of van een fractie bestaande uit acht raadsleden. Het is niet collegiaal om vervolgens de raad of een fractie voor voldongen feiten te plaatsen. Wij hebben er enige moeite voor gedaan om de verhoudingen hier wat minder scherp te laten zijn en dit slaat ook terug op die onderlinge verhoudingen. Was het inderdaad zo dat het ergens zou branden, zoals de heer Coolen zei, of dat er wettelijk of anderszins een beslissing zou moeten worden genomen, dan zouden wij ons daarbij hebben neer te leggen, maar dat is absoluut niet het geval. Er is veel over gepraat, misschien wel te lang, maar dat is geschiedenis. Wat echter uitermate triest is, is dat hier politieke gevechten worden uitgevochten over de ruggen van de bewoners van de binnenstad heen, mensen die zich in een vrijwilligersorganisatie te barsten lopen om een aantal zaken in de binnenstad op orde te brengen. U weet hoeveel klachten en opmerkingen het Bewonersplatform Binnenstad te verwerken krijgt, ieder weekend opnieuw. Die mensen proberen alles op een correcte manier op te lossen en nu moeten we concluderen dat vanavond veel kapot wordt gemaakt, in dit huis en daarbuiten.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. De heer Heijmans citeerde zojuist een stuk uit de beleidsvisie, waarin wordt verwezen naar de communicatie met de bewoners. Vanzelfsprekend ben ik het daarmee eens. Toch staat in die beleidsvisie ook nog iets anders. Toen de beleidsvisie werd behandeld is door CDA en PvdA een motie ingediend – ik weet niet zeker of ze ook was ondertekend door de SP – en in de toelichting daarop merkte de heer Heijmans op dat hij het weliswaar niet met de beleidsvisie eens was, maar dat hij het college toch wilde complimenteren omdat het een van de weinigen dingen was waarover het college heel duidelijk was geweest. Iedereen in deze raad en op de publieke tribune had toen al kunnen weten hoe dit zou gaan. Onomwonden staat in de beleidsvisie namelijk te lezen dat, als horecaondernemers en binnenstadbewoners er samen niet uit komen, het college denkt aan...., en dan volgt een hele opsomming, waarin onder andere ook het verhaal van de sluitingstijden is opgenomen. Dat wisten we in april al. Door de oppositiepartijen werd een motie ingediend, die door de coalitiepartijen is afgewezen. Dat er daarna een heleboel is gebeurd, is waar, en dat heeft de raad over zichzelf afgeroepen..

De heer Sijben: De raad, of een paar partijen in het bijzonder?

De heer Vossen: De raad in zijn geheel.

De heer Coolen: Dat ben ik niet met u eens!

De heer Vossen: De oppositie heeft voor een deel meegedaan aan de stemmingmakerij die later is ontstaan.

De heer Coolen: Wie heeft deze vergadering bijeengeroepen?

De heer Vossen: Ik wil even mijn verhaal afmaken...

De heer P.P.E. Lempens: Welk deel van de oppositie bedoelt u?

De heer Vossen: Ik sluit de SP uit. De SP heeft tot nu toe wat dit betreft een heel eerlijke rol gespeeld.

De heer Sijben: En waar heeft die stemmingmakerij uit bestaan?

De heer Vossen: Laat me nu even mijn verhaal afmaken; als u dan nog vragen hebt, kunt u ze stellen.

De eerste behandeling van het horecabeleidsplan heeft plaatsgevonden in een commissievergadering in oktober. Er is toen heel veel gepraat en iedereen was het erover eens dat het met name aan de handhaving enorm schortte. Zowel de fractie van de WAP als de fractie van D66 heeft in die commissievergadering laten weten dat die handavingsparagraaf moest worden uitgewerkt en wij voegden eraan toe te verwachten dat het voorstel in de raadsvergadering van december zou worden behandeld. De WAP zei erbij dat ze zelf met een initiatiefvoorstel zou komen als dat niet zou gebeuren. Vervolgens kwam er een nieuw voorstel en kwam er een nieuwe vergadering van de commissie voor algemene zaken waarin de fracties van WAP en D66 afwezig waren. Ik heb een volledige baan en in mijn baan komt het nu eenmaal ook wel eens voor dat ik 's avonds moet optreden. Wij waren zeer verbaasd dat uit die commissievergadering iets totaal anders naar voren kwam, namelijk dat iedere raadsfractie een deelvoorstel zou inleveren naar aanleiding waarvan het college dan een nieuw voorstel zou maken. U mag gerust weten dat wij daar boos over waren, omdat wij ons altijd strikt hadden gehouden aan de afspraken die tijdens de coalitieonderhandelingen waren gemaakt. Over de handhaving hadden wij nog wel wat vragen, maar vervolgens moet ook dat gewoon worden uitgevoerd. Als daaraan steeds maar weer geknibbeld wordt, roep je de problemen op zeker moment over jezelf af....

De heer Heijmans: Ik prijs uw oprechtheid. U was inderdaad niet aanwezig in de vergadering van de commissie voor algemene zaken en u was verbaasd over de uitkomst. Ik neem aan dat u en de WAP daarmee niet konden leven, maar vervolgens bent u toch voorbij gegaan aan de afspraak die in de commissie voor algemene zaken was gemaakt. Er is ooit een coalitieonderhandeling gevoerd met een bepaalde uitkomst en nu legt u een dictaat op aan de complete raad: dit moet de uitkomst zijn, punt aan de lijn!

De heer Vossen: Ik maak mijn verhaal af. Vervolgens hebben wij gevraagd of het toch mogelijk zou zijn het voorstel in december in de raad aan de orde te stellen. Het zou gigantisch krap worden; het zou kunnen, nét, maar eigenlijk kon het niet. Daarna zijn we op zoek gegaan naar andere mogelijkheden. Ik erken dat het voor ons heel moeilijk zou zijn geweest, maar niet onacceptabel, als de behandeling later zou zijn gepland. Wij hebben er daarom op aangedrongen het eerder te doen, mede omdat het echt een onderwerp is dat een extra raadsvergadering verdient. Iedereen kan het vanavond zien: er is belangstelling genoeg voor en misschien gaan we wel door tot na middernacht....

De voorzitter: Ik hoop dat iedereen zich daarop heeft geprepareerd!

De heer Vossen: We kennen deze raad langzamerhand wel!

De heer Weekers: De heer Vossen loopt wel vooruit op de vrije sluitingstijden!

De heer Vossen: U mag weten dat wij hebben aangedrongen op snelheid, ook omdat in alle brieven van de bewonersorganisatie nauwelijks onderhandelingsruimte aanwezig is. Wat zou dan de meerwaarde zijn geweest van een nieuw uitstel? De bewonersorganisatie stelt onomwonden dat een tijd van zes uur voor haar onbespreekbaar is.

Ik wil thans even ingaan op de vragen die wij hebben gesteld. Ik zal ze oplezen, omdat niet iedereen ze in bezit heeft.

1. Heeft de Bewonersorganisatie Binnenstad inderdaad op Kerstavond een e-mail ontvangen met het horecabeleidsplan en het verzoek om voor 2 januari te reageren...

De voorzitter: U hoeft de vragen niet voor te lezen; iedereen heeft ze gekregen.

De heer Vossen: Maar het is wel verduidelijkend. Het antwoord op de vraag luidt dat de bewonersorganisatie op dinsdagmiddag 24 december per e-mail het conceptraadsvoorstel heeft ontvangen *ter becommentariëring*. Het laatste is belangrijk, want dat is wat anders dan een uitnodiging om weer eens te gaan praten.

2. Indien ja, is de bewoners dan ook duidelijk gemaakt wat de procedure is?

Antwoord: “Op 18 december jl. – en dus niet op Kerstavond – was de stichting mondeling in kennis gesteld van het hoe en waarom van de krappe procedure. De procedure is hun eveneens per e-mail beschikbaar gesteld.”

3. Is de bewonersorganisatie helder duidelijk gemaakt waarom het college, gezien de tijdsdruk waaronder het moet werken, geen andere mogelijkheid had dan het op deze wijze aanbieden van het stuk?

Antwoord: “Het stichtingsbestuur is door onze horecacoördinator de heer T. Lemmen uitvoerig op de hoogte gebracht van het hoe en waarom van de procedure. Zowel mondeling, per e-mail, telefonisch alsook in de begeleidende mail bij het conceptraadsvoorstel.” Voor ons was dit voldoende om de vraag of wij een

motie wilden steunen niet met 'ja' te beantwoorden. Het is namelijk, deze antwoorden beziende, wel erg kort door de bocht te stellen dat het op Kerstavond werd aangeboden en dat men daardoor werd overvallen. De tijd was krap, maar men wist hoe het zou lopen.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Ik wil de heer Vossen een vraag stellen, maar die wil ik eerst even inleiden. De heer Vossen zei dat de standpunten van de bewonersorganisatie dermate star waren dat er geen overeenstemming te bereiken zou zijn. Ik kan dat met hem eens zijn en ik kan het er ook mee eens zijn dat het bestuur het op een gegeven ogenblik genoeg vindt en zelf een beslissing gaat nemen. Maar nu komt de vraag. Het getuigt van goed fatsoen, als je met partners aan tafel zit, dat je dan nog één keer probeert tot overeenstemming te komen en erbij zegt dat het bestuur zelf een beslissing zal nemen als dat niet lukt. Dan weten die mensen tenminste dat ze een beslissing moeten nemen, of niet. Dat behoort bovendien te gebeuren in een fatsoenlijke tijdstermijn en niet op Kerstavond. Het zijn per slot van rekening onze vrijwilligers. Het kan er dan bij mij niet in dat dit gebeurd is.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Zelfs al zou je ervan mogen uitgaan dat de Bewonersorganisatie Binnenstad tussen Kerstmis en Nieuwjaar een reactie kan leveren, dan nog heeft ook zij een achterban te raadplegen. De bewonersorganisatie is er met name verbolgen over dat zij daartoe totaal niet in staat is gesteld. Ze heeft aangegeven eind januari een bijeenkomst te beleggen, waarna half februari haar reactie ter tafel zou kunnen liggen. Ook de Stichting Oelemarkt Promotion heeft aangegeven dat ze in deze drukke tijden nog maar nét een bestuursvergadering heeft kunnen beleggen voor het leveren van een reactie. Het is echter een bestuurlijk standpunt dat naar voren is gebracht, want ook zij is niet in staat geweest met de horecaondernemers overleg te voeren. Van professor Tops heb ik geleerd dat je op enig moment gezaghebbend 'nee' moet kunnen zeggen, maar dan wel op basis van een afgewogen standpunt, alles gehoord en becommentarieerd hebbend. Hier is dat niet gebeurd en dat is uitermate triest. Er lag kennelijk een dictaat van D66 of de WAP om geforceerd tot een standpunt te komen, ten koste van normale maatschappelijke verhoudingen in deze stad.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Graag wil ik de positie van de SP toelichten. Op 6 maart 2002 werden wij gekozen in de gemeenteraad van Weert. Vanaf die dag mochten we niet langer alleen buiten op straat de burgers vertegenwoordigen, maar ook binnen dit gremium. We hebben ons toen vast voorgenomen de zaken die mensen belangrijk vinden in de raad aan de orde te stellen en het lijkt mij dat wij daarin tot op heden goed zijn geslaagd. Met wisselend succes hebben we de agenda van de mensen tot de agenda van de raad gemaakt, maar er zijn nu eenmaal ook zaken die links- of rechtsom op de agenda verschijnen waarbij je ook een 'voor' of 'tegen' moet laten horen. Soms zijn er dan van die momenten waarop je je als overtuigd socialist met grote doelen als menselijke waardigheid en solidariteit moet verdiepen in zaken waarover je nog

nooit hebt nagedacht. Een eerste moment was tijdens de verkiezingscampagne in het lijsttrekkersdebat, waarin mij net als de andere lijsttrekkers de vraag werd gesteld of wij voor of tegen vrije sluitingstijden waren. In de korte tijd dat ik daarover mocht nadenken heb ik de vaag vertaald in kiezen voor de belangen van de horecaondernemers, of kiezen voor de belangen van de bewoners, vandaar mijn tegenstem vóór de belangen van de bewoners. Dezelfde afweging heeft de SP gemaakt tijdens de behandeling van de beleidsvisie. Wij maken altijd een afweging waarbij je uitgaat van de uitgangspunten van je partij en het welzijn van de burgers en daarbij kijken we niet of het van de coalitie of de oppositie komt. We varen onze eigen koers, waarbij het doelbewuste sociale beleid centraal staat. Elk plan of elk voorstel dat daaraan bijdraagt krijgt onze steun. Alles wat ertegen ingaat kan op verzet rekenen.

We zijn dus eigenzinnig, maar niet altijd eigenwijs. We weten dat we de wijsheid niet in pacht hebben en dat we veel van anderen kunnen leren. Wij hebben geleerd te luisteren naar de mening van de betrokkenen, de burgers en de specialisten. Onze manier van werken is gebaseerd op luisteren. Dan hoor je ook over oplossingen die andere mensen zien, en dat is gebeurd bij het horecabeleid. Wij kunnen ons dus nu, net als overigens de bewonersorganisatie, vinden in de proef – een *proef* – die tot doel heeft de overlast te beperken, dus andere gespreide sluitingstijden, maar wel onder voorwaarden, en daarover zullen we het straks hebben.

Wij hebben ons verdiept in het onderwerp, ons positief opgesteld en randvoorwaarden op de hoofdlijnen ingediend, constructief meewerkend aan goede voorstellen. Wanneer onze algemene voorwaarden zouden worden overgenomen, zouden we voor het experiment kunnen stemmen; daar waren we heel duidelijk over. Het wachten was vervolgens op het raadsvoorstel. Volgens mij was het de burgemeester die het voorstel zou verwerken tot een nieuw raadsvoorstel, dat in februari in de commissie voor algemene zaken zou worden besproken, nadat ook de bewoners daarover serieuze inspraak zouden hebben gehad.

Wat echter deden de coalitiepartijen op dat moment? Ze presenteerden hun gezamenlijke compromis als het nieuwe raadsvoorstel, zonder de voorwaarden van de SP en, dat moet dan vandaag worden vastgesteld, zonder inspraak van de bewoners en zonder de commissie voor algemene zaken erover te laten spreken. Wij vinden dat arrogant. Wat is er gebeurd met onze inbreng en de gemaakte afspraken? Naast die arrogantie, die ik hen verwijt, vind ik het ook stom, want ze hadden gewoon de steun van de SP kunnen krijgen als ze zich aan de afspraken hadden gehouden en de SP-voorwaarden serieus hadden verwerkt.

Beste coalitie, het is nog niet te laat. Luister naar het SP-recept! Neem het voorstel vanavond terug, zoals ook geopperd door de heer Sijben, bekijk alsnog serieus onze voorwaarden, neem ze over en laat de bewoners hun zienswijzen indienen. Breng het vervolgens weer in zoals afgesproken ter bespreking in de eerstvolgende bespreking in de commissie voor algemene zaken en daarna in de gemeenteraad. Dan kan met steun van de SP het experiment worden gestart. Omdat u naar onze mening niet behoorlijk bezig bent geweest jegens de bewoners van de bin-

nenstad, lijkt het ons ook noodzakelijk dat u ook aan hen, en ook de ex-leden van de bewonersorganisatie, uw excuses maakt.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Door de heer Weekers is een wat verkeerd beeld geschetst van de inbreng van andere partijen naar aanleiding van de afspraak op 25 november. Hij zei dat de bijdragen vooral bestonden uit vragen. Ik heb het even nagekeken en stel vast dat in de bijdrage van de CDA-fractie één vraagteken staat. Voor het overige zijn duidelijke uitgangspunten geformuleerd, waarvan de kern is dat met ons best te praten valt over een experiment met langere openingstijden, als het maar een experiment is waarbij ook de bewonersorganisatie betrokken is en daarmee kan instemmen. Daarbij hebben wij vermeld dat wij ook van de bewonersorganisatie een redelijke opstelling verwachten. Die redelijke opstelling heeft zij altijd gehad, zij zegt alleen: niet tot zes uur, en dat vinden wij niet onredelijk. Er was dus over te praten, maar er was een andere afspraak: de cafés moeten open kunnen blijven tot zes uur....

De heer Vossen: De bewonersorganisatie zegt: tot drie uur, De Carte Blanche tot half vier uur, en dat is ons eindbod. Er zit een gigantische kloof tussen die twee. We kunnen nu wel weer gaan praten, maar daar zullen we niet uit komen en dan moet de gemeenteraad nu eenmaal een beslissing nemen.

De voorzitter: Deze discussie gaat voornamelijk om de inhoud. Ik stel voor de heer Sijben zijn afrondende opmerkingen naar voren te laten brengen en dan de besluitvorming over dit eerste agendapunt te laten plaatsvinden.

De heer Sijben: Natuurlijk wordt hier uiteindelijk een besluit genomen en dat wordt tijd ook; voor dat besluit was de datum van 20 februari vastgesteld. Vanzelfsprekend wordt een besluit genomen waarvoor een meerderheid te vinden is. Dat het college in de voorbereiding van een raadsvoorstel rekening houdt met die meerderheid, is ook logisch. De heer Weekers heeft een feitelijke en technische uitleg gegeven van wat er gebeurd is, maar die gaat totaal voorbij aan de punten die ik heb genoemd en waarop het verschrikkelijk mis is gegaan: het schofferen van de Bewonersorganisatie Binnenstad terwijl dat niet nodig was en het binnendoor afspraken maken tussen coalitiepartijen en college. Er is geen sprake van dat het college naar eigen inzicht heeft gehandeld, zoals de heer Weekers zei...

De heer Weekers: Waarop baseert u die wetenschap? U hebt de openbare brief kunnen lezen van de gezamenlijke coalitiefracties, maar waarop baseert u de veronderstelling dat de coalitiefracties daarover vervolgens nog indringend met het college hebben gesproken?

De heer Sijben: Ik citeer op pagina 2 van het advies van 16 december: *“Het betreffende voorstel van de gezamenlijke coalitiefracties is ambtelijk besproken. De coalitiefracties hebben per e-mail van 12 december hun reacties/antwoorden kenbaar gemaakt. Daaruit kwam voort...”*, enz. Natuurlijk komt er een voorstel voort

dat rekening houdt met de mening van de meerderheid, maar als we de regels volgen die daarvoor gelden, gebeurt dat na overleg in een vastgesteld gremium van deze raad: een commissie of de raadsvergadering, en niet binnendoor. Als dat eenmaal gebeurt, wordt een norm losgelaten en gebeurt dat weer. Een andere norm die is losgelaten is de niet-openbaarheid van collegeadviezen die horen bij een raadsvoorstel. Die punten heb ik genoemd als complicatie van hetgeen in de afgelopen vijf weken is gebeurd en daaraan gaat de heer Weekers met zijn technische uitleg voorbij. Die punten blijven overeind en zullen de verhoudingen hier en met de organisaties in Weert de komende tijd zwaar belasten.

D66 beschuldigt CDA en PvdA van stemmingmakerij in deze kwestie. De heer Vossen is gevraagd waaruit die stemmingmakerij dan bestond. Ik stel vast dat daarop geen antwoord is gegeven.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De gezamenlijke coalitiefracties hebben naar mijn mening op een behoorlijke wijze invulling gegeven aan de procedureafspraken die was gemaakt. Kennelijk denken de fracties van CDA, PvdA en SP daar anders over...

De heer Heijmans: Ook de uitleg van de heer Vossen was een andere! Hij heeft gezegd dat hij zich niet kon vinden in de uitkomst van het beraad in de commissie voor algemene zaken waarbij hij zelf niet aanwezig was. Hij sloot zich dus aan bij de opmerkingen die het CDA en wij daarover hebben gemaakt.

De heer Weekers: Ik ben het met de heer Sijben eens dat wij in deze raad een aantal procedures met elkaar hebben afgesproken waar niet zomaar tussendoor mag worden gefietst. De raad moet zich netjes aan de procedures houden....

De heer Sijben: Maar dat doet u niet!

De heer Weekers: Er is mijns inziens alle reden om de vergadering nu te schorsen en na te denken over de vervolprocedure, gehoord hebben de inbreng van de diverse raadsfracties. Het lijkt me niet verstandig nu met één hamerslag over te gaan tot het volgende agendapunt.

De voorzitter: Wilt u nu meteen een schorsing?

De heer Weekers: Nadat de heer Vossen antwoord heeft gegeven op de vraag van de heer Sijben.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Wij waren inderdaad verbaasd, al wil dat niet zeggen dat wij er niet mee konden leven. Voor ons hoefde het niet, maar om de zaak niet te frustreren zouden wij kunnen instemmen met een behandeling in februari. Dat neemt niet weg dat wij het een doelloze weg vonden, want als er opnieuw stukken worden geproduceerd komen we weer ongeveer in het midden uit,

moet daarover weer worden gepraat, enz. Wij geloofden niet dat het dan in februari wel goed zou gaan.

Van de stemmingmakerij waarnaar de heer Sijben informeerde zal ik één praktisch voorbeeld geven. Volgens de Bewonersorganisatie Binnenstad zou zij op Kerstavond de mail hebben ontvangen en ook vanavond is dat enkele malen herhaald. Wij hebben het college gevraagd of dat klopt, PvdA en CDA nemen zonder meer aan dat dat een feit is, zonder het te verifiëren.

In onze brief hebben wij ook de positie van wijk- en dorpsraden en soortgelijke organisaties aan de orde gesteld. Wij vinden dat deze organisaties te hoge verwachtingen hebben. Het blijkt nu ook weer. Er is een standpunt ingenomen en er wordt per definitie van uitgegaan dat het college daarmee veel rekening zal houden. College en raad hebben echter een eigen verantwoordelijkheid...

De heer Heijmans: Rekening houden met wil nog niet zeggen dat daar de beslissende stem ligt! Wij hebben afgesproken dat wijk- en dorpsraden uitermate serieus dienen te worden genomen. Zij hebben met name de taak de belangen van hun wijk of dorp te behartigen en daaraan kunnen we niet voorbijgaan, ook niet als wij het niet eens zijn met wat zij naar voren brengen. Uit uw woorden proef ik – en dat kan ik bijna niet geloven – iets van: wat moeten wij daar nu mee aan?

De heer Vossen: Ik raad u aan onze vraag nog eens precies te lezen, want daarin geven wij duidelijk aan welke status wij aan de wijk- en dorpsraden willen geven. Het is een helder voorstel. Ik hoop dat u het van harte steunt, mocht dat collegevoorstel er komen, want dan is iedereen voor eens en altijd van die discussie af.

De voorzitter schorst hierop te 20.26 uur de vergadering.

Schorsing

De voorzitter heropent te 21.16 uur de vergadering.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Alle argumenten die vanavond over de tafel zijn gegaan hebben wij nog eens goed op een rij gezet. Op sommige punten trekken wij het boetkleed aan, maar dat leidt wat ons betreft niet tot verdaging van de beraadslagingen over dit voorstel. Verdaging zou niet tot een meerwaarde leiden. Omdat de horecaondernemers en de bewoners van de binnenstad met het destijds voorliggende covenant niet akkoord konden gaan, zal de raad nu een beslissing moeten nemen. Bovendien betreft het hier een experiment en zal alle betrokkenen lopende dat experiment de kans worden geboden hun inbreng te leveren, zelfs wekelijks. De vier partijen vertegenwoordigd in de coalitie willen vanavond het plan behandelen.

De heer Sijben: Mijnheer de voorzitter. Zoals ik eerder al zei, is het wellicht beter de artikel 36-, 37- en 38-vragen die met dit onderwerp samenhangen eerst te behandelen.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Met dat voorstel ben ik het volstrekt eens. Wij betreuren de slotsom die de coalitie tijdens de langdurige schorsing kennelijk heeft getrokken. Volgens de heer Litjens zouden de horecaondernemers afwijzend staan ten opzichte van het voorstel. In de wandelgangen hebben wij van individuele ondernemers vernomen wat zij er wel en niet goed aan vinden. Officieel beschikken wij echter alleen over het standpunt van de Stichting Oelexport Promotion. Ik heb er geen behoefte aan alle argumenten nog eens te gaan herhalen. Ik stel slechts vast dat dit een dieptepunt is in de democratie van Weert, zoals ik er in mijn vele jaren nog nooit één heb meegemaakt.

PvdA, CDA en SP hebben er behoefte aan nu een motie in te dienen. Ze luidt als volgt:

De raad van Weert,
in extra vergadering bijeen op 16 januari 2003;
overwegende dat:

- in de raadscommissie algemene zaken op 25 november is afgesproken dat alle fracties hun randvoorwaarden kenbaar maken wat betreft het horecabeleidspan;
- deze inbreng de basis zou zijn voor een raadsvoorstel;
- bestuurlijk goed overleg met platform binnenstad onmisbaar is om nog enig draagvlak te verkrijgen;
- de bewoners niet in de gelegenheid zijn geweest te reageren op het nu voorliggende raadsvoorstel;
- het bestuur van platform binnenstad dreigt op te stappen;
- de geloofwaardigheid van de Weerter politiek in het geding is;

besluit dat:

- de binnenstadbewoners de gelegenheid wordt geboden om hun zienswijze in te dienen;
- vervolgens, zoals afgesproken, een afgewogen voorstel wordt behandeld in de eerstvolgende commissie AZ, waarna de raad in staat is een gefundeerd besluit te nemen;

en gaat over tot de orde van de dag.”

De voorzitter: Het zwaartepunt in de motie ligt op de orde van de vergadering. Het ligt mijns inziens daarom voor de hand de motie nu als afronding van de behandeling van agendapunt 1 in stemming te brengen. Ik neem aan dat hoofdelijke stemming wordt verlangd.

De heer Heijmans: Normaal gesproken krijgen de leden van de raad eerst een kopie van de motie.

De voorzitter: U hebt gelijk. Ik schors enige ogenblikken de vergadering om de motie te laten vermenigvuldigen en ronddelen (21.22 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (21.25 uur). Aan de orde is de besluitvorming ten aanzien van de ingediende motie.

De motie wordt in stemming gebracht en met 15 tegen 13 stemmen verworpen.

Tegen hebben gestemd de heren M.C.M. Lempens, Cardinaal, Van den Boogaard, Litjens, Van den Akker, Berckmans, Adriaens en Vossen, mevrouw Jacobs-Verstappen en de heren Weekers, Kirkels, H.P.M. Lempens, Hendrikx, Halfers en Henkens.

Voor hebben gestemd mevrouw Nouwen-Jacobs, de heren Coolen en Sijben, mevrouw Zaâboul, de heren Meulen, Egging, Soyugüzel en Berdsfah, mevrouw Sonnevile-Stassen, de heren P.P.E. Lempens, Geurts en Heijmans en mevrouw Jansen-Camp.

De voorzitter: Aan de orde is het voorstel om eerst de agendapunten 3, 4 en 5 te behandelen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Wij zijn daar geen voorstander van, omdat wij bang zijn dat het horecabeleidsplan daardoor vanavond niet meer aan de orde zal komen.

De heer Heijmans: Ik zal het kort houden!

De heer Coolen: Van de heer Litjens zou ik nu graag willen weten waaruit het boetekleed bestaat waarover hij het eerder had.

De voorzitter: Dat is nu niet aan de orde.

De heer Coolen: Dan zal ik hem dat straks vragen.

De heer H.P.M. Lempens: Mijnheer de voorzitter. De fractie van de VVD sluit zich aan bij de verklaring van de heer Litjens.

De voorzitter: Ik stel vast dat het voorstel wordt ingetrokken.

De agenda wordt vervolgens ongewijzigd vastgesteld.

2. Vaststellen horecabeleidsplan (03 01 07).

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Reeds negen jaar en sommigen beweren zelfs twaalf jaar wordt door de opeenvolgende raden reeds gepraat over een horecabeleidsplan. Dit alles heeft te maken met het zeer verschillend denken door de politieke partijen en andere betrokkenen over zo'n plan. Zelfs binnen fracties werd en wordt hier vaak zeer verschillend over gedacht. Al met al heeft een en ander

veel te lang geduurd en heeft in onze ogen de Weerter politiek zich belachelijk gemaakt en tot die politiek rekenen wij ook onszelf. Dit is een van de redenen waarom zo'n haast geboden is en verder uitstel niet te dulden is. Ik kom hier later in mijn betoog nog op terug

De laatste jaren was al onze hoop, en naar ik aanneem ook die van de andere fracties, gericht op het tot stand komen van een convenant tussen bewoners van de binnenstad, horecaondernemers, politie en gemeente. Dat het uiteindelijk niet tot een convenant is gekomen, betreuren wij ten zeerste. Wat de fractie van Weert Lokaal zich echter afvraagt is of dit laatste horecabeleidsplan, zij het in conceptvorm, niet eerder naar de betrokkenen verzonden had kunnen worden. Immers, het overgrote deel van het plan ligt reeds jaren klaar; alleen de sluitingstijden en wat andere aanscherpingen dienden aan het verhaal toegevoegd of veranderd te worden.

Nadat bleek dat zowel de bewonersorganisatie als de horecaondernemers niet bereid waren een handtekening onder een convenant te zetten, was de politiek echt aan zet en moesten er knopen doorgehakt worden. Halen we het beeld van zowel de oktober- als novembervergadering van de commissie voor algemene zaken voor de geest, dan moeten we constateren dat er op dat moment nog steeds zeven – er zijn immers zeven partijen in de raad vertegenwoordigd – verschillende meningen waren. Het is daarom niet voor niets dat de burgemeester de fracties opdracht gaf om ieder voor zich hun voorstellen op papier aan hem toe te laten komen. Hij, de burgemeester, kon met de toen ingebrachte standpunten in de commissie voor algemene zaken geen kant op. Na binnenkomst van de inbreng van de fracties zou u, uiteraard na grondige bestudering en afweging van bepaalde zaken, een soort grootste gemene deler gaan toepassen en komen met een voorstel. De fractie van Weert Lokaal durft te stellen dat u dat niet gelukt zou zijn. Wanneer u dat wel gelukt zou zijn, zou uw voorstel via amendementen en moties, die alle geen meerderheid zouden halen, de eindstreep niet hebben gehaald. Ook wij zouden dan waarschijnlijk vrolijk meegedaan hebben, omdat, en dat hebt u vaker uit onze mond, en met name die van de heer Van den Akker, vernomen, zeer zwaar tillen aan handhaving in de breedste zin van het woord en het terugdringen van de overlast, en wilden dat ook vooraf in de praktijk aangetoond zien.

Het gevaar onderkennend dat in de februarivergadering op deze manier geen besluit over het horecabeleidsplan zou worden genomen, maar op z'n vroegst pas in april, waardoor feitelijke invoering pas in juni of juli geëffectueerd kon worden, was voor de coalitiepartijen duidelijk een brug te ver. Weer een halfjaar verder. Dit heeft ertoe geleid dat, en daar zijn wij gewoon open en eerlijk in, binnen de coalitie, maar zeker ook binnen mijn eigen fractie, gelukkig steeds op basis van argumenten, veel en fel gediscussieerd is. Uiteindelijk heeft dit ertoe geleid dat consensus verkregen werd en kon u een gezamenlijk standpunt van de coalitiepartijen worden toegezonden. Voor mijn fractie sprekend, moest de nadruk sterk liggen op handhaving van de vergunningen en handhaving van de openbare orde, met als doel de grootst mogelijke zekerheid dat de overlast teruggedrongen kon

worden. Hierbij kregen, ook daar kunnen we eerlijk in zijn, sommige punten uiteindelijk het voordeel van de twijfel. De argumenten wil ik toch even noemen:

- Allereerst, en dat heeft altijd voor de fractie van Weert Lokaal voorop gestaan: het plan moet een aanmerkelijke teruggang in de overlast tot gevolg hebben.
- Er moest zoveel mogelijk tegemoet gekomen worden aan de eisen en wensen ingebracht door de Bewonersorganisatie Binnenstad.
- Strikte handhaving op openingstijden, geluid en verder in de APV opgenomen zaken.
- Strikte handhaving op de openbare orde.
- De maatschappelijke ontwikkeling van het steeds later uitgaan.
- De vlucht van het uitgaande publiek naar Eindhoven, Hasselt, Rotterdam, Amsterdam enz., met alle gevolgen die hieruit voort kunnen vloeien.
- Positieve ervaringen middels onderzoek elders in dit land opgedaan.
- En last but not least: de mening van de politie, een toch niet onbelangrijke factor in het geheel

De fractie van Weert Lokaal hecht eraan hier heel duidelijk uit te spreken dat het hier gaat om een experiment dat, indien het blijkt niet te werken, op elk moment gestopt kan worden. Het wekelijks overleg, zoals dit in de stukken is verwoord, vereist een goede samenwerking tussen deelnemende partijen waarbij via eventuele tussentijdse bijstellingen zeker de bewoners van meet af aan het gevoel krijgen dat daadwerkelijk in positieve zin zaken opgepakt en veranderd worden. Van dit wekelijks overleg van gemeente, politie, horeca en bewoners dienen verslagen gemaakt te worden die de basis vormen voor de driemaandelijke evaluatie in de commissie AZ, die vervolgens op haar beurt indien nodig de raad adviseert.

Een van de belangrijkste punten in dit plan is de directe oproepbaarheid door direct aanwonenden van de veiligheidsmensen, mits dezen hierop meteen reageren en actie ondernemen. Dit is wat anders dan Venlo aan de lijn krijgen, waar je vervolgens gevraagd wordt waar die Hegstraat of de Oelemarkt eigenlijk ligt. Een en ander zal tijdens de nog te plannen voorlichtingsbijeenkomst duidelijk over het voetlicht gebracht dienen te worden.

Voor 1 april is er nog veel werk te verzetten, waarbij de fractie van Weert Lokaal er bij voorbaat van uitgaat dat alle openstaande actiepunten ingevuld zijn. We kunnen ons, en dat zeggen we zeer nadrukkelijk, geen valse start veroorloven.

Eerst nog wat losse punten:

- Handhaving mag zich niet alleen op de natte horeca richten, maar ook zeer zeker op de droge horeca.
- Cameratoezicht vinden u en de politie vooralsnog niet nodig. Mocht tijdens de evaluaties blijken dat dit nodig is, dan hebt u vooraf onze zegen.
- Kunt u, en dat is wat ik uit de inbreng van de Socialistische Partij ook begrijp, nog eens uitleggen hoe de stem van de aanwonenden en anderen die overlast ervaren (bevolking) doorklinkt in de wekelijkse evaluaties? Bijvoorbeeld: worden er rapporten opgemaakt van meldingen via het mobieltje? De fractie van Weert Lokaal hecht hier veel waarde aan, gezien ook de brieven van met name aanwo-

nenden, onder andere vanuit de Hegstraat, waaraan althans in hun ogen tot op heden geen aandacht geschonken wordt.

- Ten aanzien van het vestigingsbeleid zijn wij blij dat door dit veranderde inzicht een oplossing voor het pand Wulms in het verschieft ligt, hetgeen de uitstraling van de Oelemarkt ten goede zal komen. Ik neem aan dat ook het CDA hiermee ingenomen zal zijn.

Als het plan zo uitgevoerd wordt en kan rekenen op een positieve instelling van alle betrokkenen, slagen wij er naar onze mening in het uiteindelijke doel te bereiken: de overlast terugdringen en een stuk rust in de binnenstad creëren.

Wij beseffen drommels goed dat er teleurstelling bestaat bij de Bewonersorganisatie Binnenstad en zeker bij haar werkgroep Horeca, die wij niet weg kunnen nemen. Daarvoor liggen de standpunten te ver uit elkaar. Dat neemt niet weg dat wij hen toch willen bedanken voor de tijd en moeite die zij de afgelopen periode besteed hebben aan het hele horecaverhaal. Zij mogen ervan uitgaan dat, zeker wat betreft mijn fractie, maar dat zal zeker ook voor andere fracties gelden, hun inbreng voor ons een leidraad geweest is. Wij hopen dat zij als burgers en bewoners van de binnenstad uiteindelijk de vruchten mogen plukken van het vele en goede werk en dat het doel waar zij en wij voor gaan bewaarheid wordt, namelijk: terugdringen overlast en weer rust in de binnenstad

Het plan willen wij op één punt wijzigen...

De heer P.P.E. Lempens: Mag ik u eerst even een vraag stellen? U zegt in uw betoog dat het belangrijk is hoe de stem van de bewoners doorklinkt in de evaluatie. Waarom hebt u dan ons plan, onze voorwaarden en onze suggesties helemaal niet in overweging genomen? Daarin dringen wij namelijk aan op een driemaandelijke evaluatie, met een openbare vergadering voor iedereen, te faciliteren door de gemeente? Waarom bent u daar op tegen?

De heer Litjens: Ik ben daar helemaal niet op tegen. Wij wachten graag af hoe de voorzitter daarover denkt. Eventueel kunnen wij uw suggestie dan alsnog overnemen.

Zoals ik zei, willen wij het plan op één onderdeel wijzigen. Wij maken ons grote zorgen over het al dan niet meedoen aan het plan door de horeca. Wij zijn geschrokken van de zeer hoge bedragen in de tabel op pagina 5. Ons is ter ore gekomen dat wij voor die bijdragen van de horeca zeer weinig handen op elkaar zullen krijgen. Daarnaast lopen wij het gevaar dat de horeca daardoor helemaal zal afhaken. Om dat te voorkomen dien ik namens de coalitiepartijen het volgende amendement in:

"De raad der gemeente Weert,
in vergadering bijeen op donderdag 16 januari 2003;
besluit het horecabeleidsplan aan te passen voor wat betreft de leges, zoals
genoemd op pagina 5, en als volgt te wijzigen in:
categorie 1 (tot 50 personen) € 15,-

categorie 2 (van 50 tot 250 personen)	€ 30,-
categorie 3 (van 250 tot 500 personen)	€ 60,-
categorie 4 (meer dan 500 personen)	€120,-

met uitzondering van de Carte Blanche, die belast dient te worden met het bedrag, zoals genoemd in de tabel voor de hoogste categorie, te weten €240.- per avond;
en gaat over tot de orde van de dag."

De uitzondering voor Carte Blanche wil ik even toelichten. Vergelijken we vergelijkbare etablissementen als Carte Blanche en De Brouwer, dan kunnen daar meer dan 500 personen in, maar er zou rechtsongelijkheid ontstaan als de één om drie uur de muziek uit en het licht aan moet doen en de ander tot vijf uur muziek mag blijven draaien.

De heer Sijben: De cafébazen die hun etablissement tot zes uur mogen openhouden krijgen er nog n t geen geld bij uit! De vraag is echter wel hoe de mindere inkomsten die het gevolg zijn van dit amendement gedekt worden. Hoe minder immers de cafés betalen, hoe meer de inwoners van Weert moeten betalen om de cafés langer open te houden.

De heer Litjens: Dat is best uit te leggen. Omdat wij geen vergelijkingsmateriaal hebben, gaan we af op de dingen die zich om ons heen voordoen. In Eindhoven bijvoorbeeld betalen de mensen met een nachtvergunning niets extra's. De handhaving wordt door de gemeente betaald.

De heer Sijben: Dat zit niet in onze prioriteiten en in onze begroting!

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. De heer Litjens is bereid naar de SP te luisteren, en dat hoor ik graag! Ik zal daarom direct een amendement indienen, ik verzoek u voor het opstellen daarvan straks de vergadering te schorsen, dan kan de heer Litjens meekijken en voor stemmen.

Onze mening hebben wij verwoord in een brief van 4 december aan de burgemeester, met een afschrift aan de raad. Niet de sluitingstijd is het probleem, maar de overlast. De politie, als specialist, zegt dat de overlast wordt teruggedrongen door het idee van gespreide openingstijden. Wij vinden dat dat idee moet worden gesteund, en op z'n minst worden uitgetoet. Wij kunnen ons nu net als de bewonersorganisatie in eerste instantie vinden in een proef die nadrukkelijk ten doel heeft de overlast te beperken, dus andere gespreide sluitingstijden. Maar, en dat is ons belangrijkste punt, de vaststelling of de overlast merkbaar is teruggedrongen dient door de bewoners beoordeeld te worden. Dat betekent voor ons – en dat hebben wij verwoord in onze voorwaarden – een algemene openbare vergadering, een evaluatiemoment, voor alle bewoners van de binnenstad, eenmaal per kwartaal te organiseren en te faciliteren door de gemeente. Onze overige voorwaarden hebben we gedeeltelijk teruggevonden in het voorstel, zij het anders geformuleerd. Bij de wekelijkse evaluatie met de betrokken organisaties vraag ik me

me af wat we daarmee doen als een van de partners, namelijk de Bewonersorganisatie Binnenstad, niet meer bestaat. Andere voorwaarden zijn dat de kosten niet ten koste mogen van de kleinere ondernemers en dat het experiment tussentijds moet worden beëindigd door de gemeenteraad op voorstel van elk van de betrokken partijen en na overleg met alle betrokken partijen.

Een belangrijke partij voor ons, die wij als deskundige aanmerken, is de politie. In de brief van de politie die wij vanavond hebben ontvangen komt een aantal punten naar voren die door ons ook in de commissie voor algemene zaken naar voren zijn gebracht, met name bij monde van Jan Tak. Dat geldt voor bijvoorbeeld de vraag wat overlast precies is en hoe die wordt vastgesteld. De politie stelt een nulmeting voor. Is de portefeuillehouder bereid dat in het voorstel of in het convenant met de politie op te nemen? Het allerbelangrijkste voor ons is dat de uitvoerders van de politie de details van het raadsvoorstel werkbaar moeten vinden. Van de portefeuillehouder verneem ik graag of dat inderdaad het doel is. De opvatting van de politie is verder duidelijk uit de brief gebleken: zij is voor de proef. De overlast die door het uitgaanspubliek wordt veroorzaakt is de grootste zorg van de bewoners. Ik hoop dat de politie die zorg deelt en ook wenst aan te pakken.

De vrijdag wordt in de brief van de politie als een probleem aangemerkt. Als je op zaterdag al op je tanden moet gaan lopen om het experiment goed in de hand te houden, moet je de vrijdag daaraan niet toevoegen, is de redenering. Willen wij de handhavers serieus nemen, dan zullen we daarnaar moeten luisteren. Hoe is het met die vrijdag gesteld in het voorstel?

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Allereerst een compliment voor het feit dat voor het eerst een integraal voorstel voorligt voor de horeca. Dat daarbij de discussie over handhaving, sluitingstijden en communicatie op de voorgrond is getreden is logisch, want daar gaat de discussie over, maar er ligt wel degelijk een heel stuk meer en daarvoor hebben we niets dan waardering.

Iedereen is het erover eens dat de huidige situatie – om twee uur alles dicht en Carte Blanche die wat langer mag doorgaan – niet goed is. De brieven die wij wekelijks ontvangen bewijzen dat wel. Er is veel overlast. Om twee uur moeten de horecaondernemers iedereen op straat gooien, anders krijgen ze een boete...

De heer Sijben: Het verband tussen de huidige openingstijden en de overlast is nooit bewezen!

De heer Weekers: Dan hebt u toch negen jaar de discussie in de commissie voor algemene zaken gemist!

De heer Sijben: Het ligt aan het niet aanpakken van de overlast en niet aan de sluitingstijden.

De heer Vossen: Daarover verschillen wij dan van mening. Het lijkt mij redelijk duidelijk dat je problemen over je afroept als 's nachts om twee uur mensen, die

dat misschien eigenlijk nog niet willen, en masse op straat worden gezet, terwijl ze nergens naartoe kunnen en op een taxi moeten wachten die op dat moment niet beschikbaar is omdat iedereen gelijktijdig een taxi wil. Het is inderdaad nooit onderzocht, maar het lijkt mij een ABC'tje. De huidige situatie is absoluut niet goed, daar is iedereen het wel over eens. Er zijn veel klachten, ook over het ontbreken van politie-inzet. De politie erkent zelf ook dat ze met de mankracht die ze dan ter beschikking heeft nauwelijks iets kan doen. Er moet daarom wat gebeuren.

In oktober 2001 zijn besprekingen begonnen tussen horecaondernemers en de bewonersorganisatie om tot overeenstemming te komen. Eind november ontstond al een impasse. Men was het overal over eens, behalve over de sluitingstijden. Vervolgens gebeurde er blijkbaar een hele tijd niets, want in de stukken komen we er niets over tegen. In de collegeonderhandelingen werd afgesproken dat de horecaondernemers en de bewoners nog enkele maanden de tijd zou worden gegeven om alsnog het convenant uit te werken en dat, als ze er niet uit zouden komen, zou worden uitgevoerd wat in de beleidsvisie was overeengekomen. Wat D66 betreft wordt dat ook uitgevoerd. Wel moet dan aan bewoners, horecaondernemers en andere betrokkenen heel duidelijk worden gemaakt waarmee wij bezig zijn en volgens ons zit daar juist de kritiek. Die duidelijkheid is er nooit echt geweest. Als je in een stuk leest dat iets ter becommentariëring is aangeboden en in een dagblad dat het door een gemeentevoorlichter als een discussiestuk is aangemerkt, dan roep je de verwarring over jezelf af. Wat dat betreft – de heer Litjens had het eerder over een boetekleed – meen ik dat het gewoon niet duidelijk genoeg is gemaakt. Het is op dit moment niet meer aan de horecaondernemers en niet meer aan de binnenstadbewoners, maar aan de Weerter gemeenteraad om een beslissing te nemen over het horecabeleidsplan. Zo is het duidelijk beschreven in de beleidsvisie, en dat moeten we dan ook doen. Deze gemeenteraad is nu eenmaal gekozen door de Weerter bevolking en daar hoort ook de Weerter Aktie Partij bij; ruim duizend mensen in Weert hebben haar een mandaat gegeven.

Over de communicatie is het nodige te zeggen. Op een bepaald moment kreeg ik bij brieven van de andere kant het idee dat communicatie er daar ook niet meer echt in zat. Ik zal er twee voorbeelden van geven. In een brief van november jl. schreef men dat een sluitingstijd van zes uur onbespreekbaar was. Als je dan nu, op basis van het stuk dat door de gemeente is voorgelegd, toch weer overleg wilt, lost dat niks op. De druppel was voor mij de brief van de heer Jacobs op 29 december, waarschijnlijk zeer teleurgesteld, maar toch. De volgende passage vind ik schrikbarend: *“Ik ben echter niet van een gek Jantje en laat me niet misbruiken. Het gemeentebestuur is nog niet van mij af, want op verzoek van een grote groep verontruste bewoners van de binnenstad, waaronder zeer prominente personen, zijn wij nu reeds aan het onderzoeken welke juridische maatregelen ons ten dienste staan.”* De gemeenteraad is het plenum waarin besluiten worden genomen. Deze opmerkingen vind ik echt te ver gaan. Bovendien vraag ik mij af of zeer prominente personen ándere mensen zijn dan gewone binnenstadbewoners.

Inmiddels spitst de discussie zich eigenlijk alleen nog maar toe op sluitingstijden en dat is jammer, want eigenlijk moeten wij het hebben over de vraag hoe wij een

levendige en een zoveel mogelijk van overlast vrije binnenstad kunnen bewerkstelligen. Als je in de binnenstad woont, heb je altijd wel te maken met een beetje overlast, maar hoe kan het zoveel mogelijk worden voorkomen? Daarnaast moet een binnenstad ook bruisen. Daar moet de discussie over gaan. Wij zijn van mening dat dit voorstel daarvoor wel degelijk een aantal goede aanknopingspunten biedt.

Uit alle reacties die wij hebben gekregen vanuit de binnenstad blijkt dat er gigantisch veel wantrouwen bestaat over de handhaving, en dat is ook logisch, want de ervaringen met de politie in de afgelopen jaren zijn heel slecht geweest. Jammer is alleen dat dat argument wordt gebruikt om van een heel nieuw plan al van tevoren te zeggen dat het niet kan werken. Er zitten wel degelijk ook garanties in dit plan. Landelijk zijn er diverse gemeenten die er zeer goede ervaringen mee hebben. De eerlijkheid gebiedt te zeggen dat er ook gemeenten zijn waar het niet is gelukt, maar het kan werken. Mijn buurman heeft net aangegeven dat de politie erachter staat en hij is toch een ervaringsdeskundige. Daarnaast is het de bedoeling dat de vergunning van een horecaondernemer al na één waarschuwing wordt ingetrokken. Omwonenden krijgen een mobiel nummer van een beveiligingsdienst, en die beveiligingsdienst is permanent aanwezig op de Oelemarkt, iets wat nu absoluut niet het geval is. Als er in de Hegstraat iets gebeurt kan die beveiligingsdienst na een telefoontje na een minuutje of twee, drie aanwezig zijn. Iedereen die de Bonte Avond heeft gezien weet hoe de situatie nu is: je pleegt een telefoontje, maar tegen de tijd dat de politie er is, is het probleem misschien al lang weer weg. Door de beveiligingsdienst, die snel kan komen, kan dat worden ondervangen. Wekelijks overleg is eveneens een garantie: wekelijks zal worden geëvalueerd hoe het ervoor staat. Als het fout gaat, wordt door het college de garantie gegeven dat het experiment zal worden gestopt. Volgens mij zullen we de komende vier jaar weinig raadsvoorstellen krijgen waarin zoveel garanties zitten. Meer garanties kun je bijna niet krijgen. D66 wil zich daaraan ook houden. Als het niet werkt, als de overlast toeneemt en alle dingen die ik net heb genoemd niet uitkomen, zullen wij dit experiment stoppen. Ook daar staan wij voor.

Een drietal vraagjes hebben wij tenslotte nog te stellen. De eerste vraag betreft de evaluatiecyclus. Wij zijn heel benieuwd naar uw reactie op het betoog van de heer Lempens. Wij zien ook wel in dat zoveel mogelijk bewoners van de binnenstad de gelegenheid moeten krijgen om hun oordeel te geven of het goed of slecht gaat, maar we moeten er ook voor waken zoveel mogelijk mensen op te trommelen om iets wel of niet door te laten gaan...

De heer P.P.E. Lempens: Ik heb ook gezegd dat de gemeenteraad uiteindelijk besluit.

De heer Vossen: Prima. Vraag is dan: hoe kleden we dat zo praktisch mogelijk in? De evaluatiecyclus is namelijk niet helemaal duidelijk.

Over het cameratoezicht wordt wat gemakkelijk heen gestapt. Ik geef u in overweging na te gaan of dat niet alsnog mogelijk is.

Een van de grootste problemen is de Carte Blanche. De meeste klachten komen daar vandaan. Ze zal straks het langst open zijn en dus tot het laatst overlast kunnen veroorzaken door mensen die erheen gaan en vandaan komen. Bovendien trekt ze volgens mij ook de groep mensen aan die het meeste overlast veroorzaakt. Daarnaast ligt de Carte Blanche het dichtst bij de bewoning van de Hegstraat. In het verleden is al vaker de vraag opgeworpen of dat ding daar niet weg kan. Toen ik dat eerder vanavond ook nog eens opperde, zei iemand tegen met dat het nog goedkoper zou zijn om het gemeentehuis te verbouwen dan om de Carte Blanche te verplaatsen. Onze partij had een motie voorbereid waarin het college wordt opgeroepen op z'n minst een gesprek met de eigenaar van Carte Blanche aan te gaan, met als doel deze discotheek op termijn te verplaatsen naar buiten het centrum, en die motie houden we nog altijd achter de hand. Waarschijnlijk zullen we te horen krijgen dat het financieel onhaalbaar is, maar toch wil ik hierop graag een reactie vernemen van de andere fracties. Ik zal de overwegingen even opsommen:

- discotheek Carte Blanche vormt binnen het huidige horeca-aanbod in Weert een uitzonderingspositie;
- discotheek Carte Blanche veroorzaakt naar verhouding veel overlast in de Weerter binnenstad;
- de binnenstad van Weert is niet de juiste plaats voor een dergelijke discotheek;
- vergelijkbare discotheken in Nederland zijn aan de ringwegen of aan industrieterreinen gelegen.

Bovendien menen wij dat het voor Carte Blanche zelf ook een meerwaarde kan hebben, aangezien de beperkingen van de ligging in de binnenstad zo langzamerhand wel duidelijk zijn. Wellicht kan daarin een opening worden gevonden. Na de reactie hierop van andere partijen, zullen we de motie al dan niet indienen.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie betreurt het bijzonder dat de discussie over het horecabeleidsplan zich uiteindelijk volledig heeft toegepitst op de vraag of we toe moeten naar vrijere sluitingstijden, dan wel of we moeten vasthouden aan gefixeerde sluitingstijden, en dat het hele zaakje zo is gescaleerd dat er brieven worden gewisseld en discussies in deze raad worden gevoerd waarvan de honden geen brood lusten.

De heer Vossen is zojuist begonnen met een compliment, en dat kan ik grotendeels onderschrijven voor wat betreft het voortraject tot een bepaald moment. Er is ongelooflijk hard gewerkt en als portefeuliehouder hebt u heel lang geprobeerd partijen op één lijn te brengen. Helaas moeten we echter constateren dat dat op het onderdeel van de sluitingstijden niet is gelukt. Ik breng in herinnering dat de VVD-fractie de discussie heeft opgeworpen ruim voor de gemeenteraadsverkiezingen, en wel op het moment dat wij voor het eerst in de vorige raad over het horecabeleidsplan en de reactie van het toenmalige college spraken. Toen ging het om de vraag of het een half uurtje meer of minder mocht zijn. De VVD-fractie bracht bij die gelegenheid naar voren dat, willen wij het probleem van de overlast op straat echt wegwerken, het wellicht aanbeveling zou verdienen een experiment uit te voeren met vrijere sluitingstijden, om daarmee het huiswaarts kerende publiek wat meer te spreiden en de bewoners van de binnenstad zodoende te vrijwa-

ren van een hoop overlast die ze op dit moment ervaren. Dat zal dan wel op een zodanige manier moeten gebeuren, hebben wij erbij gezegd, dat lik op stuk moet worden gegeven aan horecaondernemers die een aantal normale gedragsregels niet in acht nemen. Wat ons betreft is het nooit gegaan om een discussie over de vraag of de horecaondernemers of de bewoners van de binnenstad gelijk krijgen. Die tegenstelling hebben wij waar het betreft de inhoud van de zaak nooit gezien. Het ging ons alleen om de vraag op welke wijze nu eindelijk eens een eind zou kunnen worden gemaakt aan het al jaren voortslappende probleem van de gigantische overlast in de binnenstad, waarbij de politie zich moet concentreren op de controle op de sluitingstijden, terwijl zij zich veel beter zou kunnen concentreren op de overlast die het huiswaarts kerende publiek op straat met zich brengt. Dat was de achtergrond van de discussie die wij destijds hebben opgeworpen en we hebben het vervolgens ook in ons verkiezingsprogramma opgenomen. Wij onderschrijven namelijk de filosofie dat het gespreid naar huis laten gaan van het uitgaanspubliek de overlast zal beteugelen. Daarmee dienen we twee doelen: er ontstaat een wat levendiger stad, maar tegelijk ook een aanmerkelijk leefbaarder stad dan op dit moment het geval is. Ik vind het dan ook jammer dat ik de heer Sijben eerder zo triomfantelijk zag kijken toen de heer Litjens opmerkte dat van de voorgestelde leges niemand gebruik zou maken en dat daarom zou worden vastgehouden aan een gefixeerd sluitingstijdstip van twee uur. Wij menen dat daarmee de problemen niet kunnen worden opgelost. De extra handhaving op straat kan dan niet meer worden betaald en dan blijven we voortmodderen op de manier waarop we dat al jaren hebben gedaan.

Ook de VVD-fractie heeft de wijsheid niet in pacht. De ervaringen die in andere steden met vrije sluitingstijden zijn opgedaan, zowel in Nederland als in België, hoeven niet per definitie in Weert te gelden. Het kan best zijn dat het in Weert niet werkt; daar moeten we eerlijk in zijn. Daarom ook hebben we altijd gepleit voor een experiment van een jaar. We hebben er ook steeds bij gezegd dat, als al vrij snel zou blijken dat de overlast alleen maar toeneemt in plaats van afneemt, onmiddellijk gestopt zal moeten worden.

Wat de handhaving betreft, vinden wij het een goede zaak dat de controle op de ontheffingsvoorschriften in handen kan worden gelegd van een particulier beveiligingsbureau, dat naast die opdracht ook nog eens een publieke opdracht krijgt, namelijk het opvoeden van het publiek dat op straat is. De VVD-fractie is dat ook wat waard. In het verleden al hebben wij gezegd dat wij best geld willen uittrekken om de overlast op straat te beteugelen. Wij kunnen ons dan ook vinden in het voorstel dat de heer Litjens eerder heeft gedaan ten aanzien van de legesheffing. Als de legestarieven namelijk worden gehandhaafd op de bedragen die in het collegevoorstel zijn verwoord, vrezen wij dat uiteindelijk geen enkele horecaondernemer, met uitzondering wellicht van de discotheek Carte Blanche, zal meedoen aan het experiment, en dan hebben we nog steeds niet bereikt dat de mensen gespreid huiswaarts keren.

De communicatie in de afgelopen maanden verdient geen schoonheidsprijs; dat zeg ik heel eerlijk. Het is een van de onderdelen die we kunnen scharen onder het

boetekleed waarover de heer Litjens het had. Aan de andere kant weten we wat de standpunten zijn van alle betrokken partijen en dan heeft het ook geen zin de discussie over het horecabeleidsplan nog verder uit te stellen. De bewoners van Weert hebben er op een gegeven moment ook recht op dat er knopen worden doorgemaakt, en nogmaals: we praten over niets meer en niets minder dan een experiment en mocht dat experiment gaande het traject mislukken, dan zullen we onmiddellijk de koppen bij elkaar moeten steken, want het gaat ons alleen maar om het resultaat en niet om het dogma van vrije sluitingstijden.

Als de politie zich straks kan concentreren op de openbare-ordeproblemen in de stad, zal de overlast echt drastisch verminderd kunnen worden. De politie heeft het in dit verband over een nulmeting gehad en daarop wil ik graag een reactie van de portefeuillehouder vernemen. Ik meen mij namelijk te herinneren dat in de commissievergadering is aangegeven dat er al een nulmeting bestaat. Zo niet, dan lijkt het ook mij goed in kaart te brengen wat de overlast tot nu toe is geweest, zodat we straks ook weten of we met dit experiment een verbetering hebben bewerkstelligd dan wel een verslechtering. Bij de evaluatie van het experiment zullen we goede keuzen moeten kunnen maken.

Voor cameratoezicht heeft de VVD-fractie al eerder gepleit. Wij roepen u dan ook op niet te schromen met een voorstel daaromtrent te komen als dat lopende het experiment nodig blijkt te zijn. Ook de suggestie die tijdens de commissievergadering door een woordvoerder van de Bewonersorganisatie Binnenstad is gedaan om eventueel met geluidssensoren te werken verdient naar onze mening zeker nadere uitwerking.

Over de handhaving zijn goede afspraken gemaakt. In het voorstel wordt uitgegaan van een lik-op-stuk-beleid: één keer waarschuwen, de tweede keer is het intrekken van de vergunning. Helderder kunnen we niet zijn. Hiermee doen we ook een groot appèl op de eigen verantwoordelijkheid van de horecaondernemers.

Het amendement van Weert Lokaal is mede door ons ondertekend. Toch missen wij daarin nog één onderdeel, en wel de droge horeca. Als ook de droge horeca na twee uur open mag blijven, mag ook zij best een steentje bijdragen aan de bekostiging van de handhaving en van het particulier surveillanceteam. Van het college willen wij graag vernemen of het mogelijk is dat nog in het voorstel te verwerken. Eventueel zullen wij een subamendement terzake indienen.

Reëel gezien zal de overlast na vier uur vanuit cafés nihil zijn, want wanneer vanaf drie uur het licht aan is, zal een café vanaf dat moment toch wel stilletjes-aan leegstromen. De overlast kan na vier uur alleen nog maar van discotheek Carte Blanche komen en daarom vinden wij het gerechtvaardigd dat deze discotheek naar verhouding het meest bijdraagt aan de handhaving. Of de tarieven genoemd in het amendement reëel zijn, weet ik niet, maar het is goed ook daarmee te experimenteren. Verder zullen wij ons licht ook nog eens moeten opsteken in andere gemeenten en we moeten niet schromen de zaak bij te stellen als dat nodig is. In ieder geval zullen de tarieven ook in de evaluatie moeten worden betrokken.

Over het pand Wulms is eerder al een vraag gesteld. Is het college bereid daarvoor een artikel 19-procedure te volgen en geldt dat ook voor andere panden op de Oe-

lemarkt die op dit moment nog geen horecabestemming hebben, of wil het college slechts de ontheffingsmogelijkheid voor een horeca 2-bestemming hanteren? Ook de heer Wulms heeft recht op duidelijkheid en mag niet blij worden gemaakt met een dode mus.

Bij herhaling heb ik in de commissie gevraagd voor de actiepunten die nog nader moeten worden uitgewerkt een tijdpad op te stellen. Ik heb dat gemist. Ik heb wel gezien dat u een prioritering aanbrengt, maar ik wil graag per actiepunt weten wanneer u dat denkt te kunnen invullen en welke partij daarvoor als eerste verantwoordelijk is. Ik verzoek u daarover zo snel mogelijk uitsluitsel te verschaffen in de commissievergadering.

Mevrouw Nouwen-Jacobs: Mijnheer de voorzitter. Het horecabeleidsplan is een integraal plan, maar door de huidige gang van zaken komt dat helemaal niet meer aan de orde; het gaat alleen nog maar om de Oeemarkt en daarom gaan wij ook niet op alle onderdelen in. We hebben het over de overlast op de Oeemarkt: over hoe groot die is, over de vermindering ervan en hoe het gemeten kan worden, maar er is nog iets anders, iets heel simpels. Een van de omwonenden schreef het gisteren zo: *“De mensen die er wonen moeten gewoon kunnen slapen.”*. Dat alleen al is voldoende reden om tegen vrije openingstijden te zijn. Waar hebben we het trouwens over? Een bewoner concludeert uit gesprekken met kasteleins dat er eigenlijk maar één horecaondernemer is die echt vrije openingstijden wil. Ook wij hebben dergelijke signalen gekregen. De onderhandelingsdelegatie van de kasteleins brengt het anders, maar het blijft desondanks een belangrijk signaal. Wij voegen er nog iets aan toe. Uit de reactie van de Stichting Oeemarkt Promotion op het conceptaadsvoorstel dat wij gisteren pas ontvingen blijkt dat de ondernemers het legestartief voor de vergunningen veel te hoog vinden. De CDA-fractie is het daarmee niet eens. Om een besluit te voorkomen waaraan misschien geen behoefte bestaat, of anders dan tot nu toe werd aangenomen, om onnodige onrust te voorkomen en een financieel risico te vermijden – want wie betaalt de kosten als veel minder ondernemers meedoen dan verwacht? –, is het wellicht verstandig de ondernemers eerst individueel te vragen of zij voor een vrije openingstijd zijn, in combinatie met het voorgestelde legestartief.

Uit de bliksemenquête van enkele maanden geleden, uitgevoerd door de Bewonersorganisatie Binnenstad, bleek dat de bewoners overwegend tegen verlengde openingstijden zijn. Het is niet niks dat van de 195 reacties ruim 80% tegen is. Wij kunnen dat niet naast ons neerleggen.

Bij de Oeemarkt is het steeds gegaan om het verminderen van de overlast, in combinatie met kwaliteitsverbetering en aantrekkelijker maken van het uitgaansgebied. Nu is het eerste doel verruiming van de openingstijden, waarschijnlijk ten bate van de exploitanten. In de afgelopen jaren heeft de gemeente getoond serieus naar de horecaondernemers te willen luisteren en dat zelfde geldt voor de Bewonersorganisatie Binnenstad. De horecaondernemers, nu maar even op één hoop gegooid, om het zo maar eens te zeggen, hebben hier echter niets van goede wil getoond. Dat concludeer ik uit het feit dat zij niets hebben gedaan aan de overlast.

De overlast is al jaren een probleem, soms werd het tijdelijk minder na strenge acties van gemeente en politie, maar afgaande op berichten van omwonenden is het de laatste tijd alleen maar erger geworden. De brieven van de heer Van den Berg, van de heer Driessen en van de heer Verstappen zal iedereen hebben gelezen. Als de helft van wat daarin staat feiten zijn, is het naar onze maatstaven nog veel te erg. De ondernemers weigeren hun verantwoordelijkheid te nemen. Het kan toch niet zo zijn dat wij tegen die achtergrond tegemoet moeten komen aan de wens van de ondernemers om de openingstijd te verruimen?

Een van de actiepunten van het horecabeleidsplan is het opstellen van huis- en gedragsregels voor de horeca. Het zegt genoeg dat het niet in het raadsvoorstel zit. Het is alleen maar een uit te werken actiepunt. Als de horecaondernemers het convenant zouden hebben ondertekend waarin die huis- en gedragsregels staan, met controlemogelijkheid, hadden ze hun goede wil getoond, maar dat is gewoon niet gebeurd.

Bekijk ik het voorstel dat thans voorligt, dan moet ik constateren dat de voorwaarden die moeten zorgen voor vermindering van de overlast gaandeweg steeds meer zijn afgezwakt. In de discussienota van november was sprake van een experiment op zaterdag, nu is het voor de zaterdag, bijzondere dagen en na drie maanden ook de vrijdag. Er komen geen stewards, terwijl in de discussienota van november nog stond dat alle horecagelegenheden portiers zouden moeten hebben; nu geldt dat alleen nog voor Carte Blanche. In de discussienota was als belangrijke beperking opgenomen dat de horecagelegenheden na twee uur geen mensen meer mochten binnenlaten; die beperking is nu vervallen. De discussienota bepaalde eveneens dat de vergunning voor langere openingstijden bij overtreding zonder waarschuwing kon worden ingetrokken; nu is dat afgezwakt en zijn overtredingen mogelijk zonder dat de vergunning wordt ingetrokken.

De evaluatievoorwaarden gaan over overtreding van de sluitingstijd, de geluids- overlast uit de zaken, geluidsoverlast van het publiek en vervuiling door glas en zwerfvuil, maar de grootste overlast wordt veroorzaakt door de overtreding van andere voorschriften door de zaken en door wangedrag van bezoekers buiten. Overgeven, wildplassen, schreeuwen, auto's met draaiende motoren, alles wat je maar kunt bedenken gebeurt er en dát behoort te worden aangepakt. Daarvoor moeten de ondernemers mede verantwoordelijkheid nemen, maar dat gebeurt niet. In de afgelopen jaren heeft het optreden van de politie tegen dit wangedrag niet geholpen. Een tweemanspatrouille van een beveiligingsbedrijf is niet de oplossing; die moet beginnen bij de horecaondernemers. Het is onaanvaardbaar dat die in dit voorstel vrijuit gaan. In de brief die wij vandaag van de politie hebben ontvangen staat: *“Deze uitbreiding zal, zoals het voorstel ook aangeeft, niet eerder plaatsvinden dan dat een uitvoerige evaluatie heeft plaatsgevonden.”* Dat betekent dus dat de politie geen extra inzet zal leveren.

In de krant heeft de heer Van den Akker laten noteren dat door de voorgestelde regeling de overlast zal afnemen. Ik kan mij herinneren dat hij eerder heel duidelijk tegen het voorstel was. Op de opmerking dat hij daarmee lijnrecht tegenover zijn fractiegenoten stond, antwoordde hij: daar komen we wel uit, en dat heeft hij

tot zes keer toe herhaald. Kan de heer Van den Akker ook uitleggen waar we wel uit komen en hoe?

Het CDA vraagt zich af welke voorwaarden voor beperking van overlast en hinder in de vergunning zullen komen te staan naast de voorwaarden die in het voorstel worden genoemd. De voorwaarden die zijn geformuleerd betreffen vooral zaken binnen de horecagelegenheden, maar nog belangrijker zijn de zaken die daar buiten gebeuren. Moet bijvoorbeeld ook de overtreding van een milieuvergunning kunnen leiden tot intrekking van de vergunning – concreet: als Carte Blanche 's nachts glas in de glasbak gooit, wordt dan de vergunning ingetrokken? – of bij herrie en andere overlast van bezoekers buiten de zaak? Het excuus dat het buiten gebeurt en dat men daarvoor niet verantwoordelijk is, mag niet meer worden geaccepteerd. Portiers hebben ook buiten de zaak een toezichthoudende functie en daaraan moet inhoud worden gegeven. De verhouding tussen de beveiligingsdienst en de politie moet op papier worden vastgelegd en ter beoordeling aan de raad voorgelegd. Welke bevoegdheden heeft de beveiligingsdienst precies? Kan zij verbaliserend optreden als iemand overlast bezorgt? Zo nee, wordt dan door de politie opgetreden? De politie moet dan overigens ook komen én optreden. Dat moet vastgelegd worden in een convenant. Als de politie niet meer wil of kan doen dan nu, kan de beveiligingsdienst maar weinig bijdragen aan het verminderen van de overlast. Volgens het voorstel moet er een convenant komen met de politie. Wij vinden het onbegrijpelijk dat partijen nu al kunnen instemmen met het experiment, terwijl met de politie nog geen afspraken zijn gemaakt. Te zeggen dat er nu voldoende garanties zijn voor de aanpak van de overlast is volgens het CDA ongeloofwaardig.

De heer P.P.E. Lempens: In het stuk staat dat er een convenant met de politie zal komen. Ik heb de portefeuillehouder daarover een vraag gesteld. Zou u niet beter eerst dat antwoord kunnen afwachten?

Mevrouw Nouwen-Jacobs: Ja. Ik ga verder met de kosten. Het voorstel is wat de kosten betreft nog lang niet uitgewerkt. In het voorstel van 24 december zijn de kosten geraamd op €92.500,- en nu staat er een bedrag van €107.000,-, maar dat zijn volgens mij alleen de kosten van de beveiligingsdienst. De extra personeelskosten van de gemeente zijn niet meegeteld en hoeveel de leges opbrengen is ook nog niet bekend. In de gauwigheid heb ik berekend dat het voorstel dat zojuist is neergelegd nog een minbedrag van €32.000,- oplevert. Er wordt een tekort verwacht, maar hoe groot dat is, is niet duidelijk. Het kan toch niet zo zijn dat wij van tevoren niet weten hoe de kosten gedekt moeten worden? In het voorstel van 24 december stond: *“Uit de uitwerking zal straks pas blijken wat de uiteindelijke financiële en personele gevolgen zijn.”* In de versie van 2 januari stond hetzelfde, maar die zin is er nu uitgestreept. Ook dit wijst erop dat er alles aan is gedaan om maar snel een voorstel te maken dat zo weinig mogelijk vragen zou oproepen. Wat gebeurt er als minder ondernemers dan verwacht een vergunning aanvragen? De kosten blijven dan hetzelfde. De heer Sijben zei eerder al dat de burgers van Weert dan mogen meebetalen om 's nachts de cafés op de Oelemarkt open te hou-

den. Als partijen in deze raad verantwoord willen werken, zullen ze toch zeker eerst meer inzicht in de financiële gevolgen willen hebben alvorens ja te zeggen tegen dit voorstel?

Het voorstel suggereert dat de overlast ook zal afnemen als er meer vervoer komt voor vertrekkende bezoekers. Dat geloven wij sowieso, maar het is ons volstrekt onduidelijk of en hoe dat geregeld kan worden. Wat in het voorstel staat is op dit moment niet meer dan een loze belofte. Ook hiervoor geldt: als de zaak serieus bekeken wordt, moet hierover meer bekend zijn voordat een besluit wordt genomen.

Een verdere uitbreiding van de horeca op de Oelemarkt maakt de ontwikkeling van een meer leefbaar gebied alleen maar moeilijker. De mogelijkheden voor vestiging van horeca 1 in de binnenstad zijn nu al groot en moeten worden ingeperkt. Meer cafés e.d. in de binnenstad is helemaal in strijd met het streven het wonen in de binnenstad aantrekkelijker te maken.

In het voorstel wordt gezegd dat er gemeenten zijn waar door de vrije openingstijd de overlast is verminderd. Wij wijzen echter op de nota 'Geïntegreerd horecabeleid' van BRO Polyground. Daarin wordt het voorbeeld genoemd van Bergen op Zoom, waar men is teruggekomen van de vrije openingstijd. Ervaringen: spreiding van incidentmeldingen over de hele nacht, waardoor politie-inzet over een veel langere periode vereist is. Over het kostenplaatje hebben we het dan nog niet eens. De overlast voor omwonenden houdt tot diep in de nacht, of de vroege ochtenduren aan en er ontstaat een aanzuigende werking, waardoor de overlast nog meer toeneemt. Ook Eindhoven heeft de vrije openingstijden omgezet in gedifferentieerde openingstijden. Voorts kan ik nog wijzen op de negatieve ervaringen in Venlo. Zoals in het begin gezegd, is het heel simpel: mensen moeten 's nachts kunnen slapen, dát moet onze zorg zijn en niet de wens van de horeca tot verhoging van de omzet.

(Tijdens het betoog van mevrouw Nouwen-Jacobs heeft mevrouw Zaâboul te 22.30 uur de vergadering verlaten.)

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Tijdens het ordedebat heb ik al gezegd dat het ons niet zozeer gaat om de inhoud of het niet halen van een succes als je in een minderheidspositie verkeert, en daar gaat het mij ook nu niet om. Iedereen in deze raad weet dat er ons veel aan is gelegen om fatsoenlijk en geloofwaardig te acteren. Ik heb de partijprogramma's van de afgelopen verkiezingen eens bekeken en daarin vond ik bij Pact het volgende: *"In het horecabeleidsplan moeten alle betrokken partijen elkaar vinden en komen tot afspraken."* De VVD schreef: *"Er moeten afspraken gemaakt worden met politie, gemeente, horeca, vervoerders en bewoners."* Weert Lokaal had er in die zin niets over. Het programma van de WAP meldt dat het gaat om de overlast en niet om vrije opening. Tijdens de verkiezingsdebatten zijn door mensen uitspraken gedaan die stellig en vierkant waren, maar waarvan ik vanavond niets meer terug zie of hoor....

De heer Litjens: Wat denkt u dat zich momenteel in het land afspeelt? In de afgelopen zes, zeven maanden zijn nogal wat standpunten van politieke partijen veranderd. Dat hoort nu eenmaal bij het toetreden tot een coalitie.

De heer Coolen: Het zal zich uitwijzen of dat zo blijft.

In de kranten en op de lokale t.v. lezen en horen wij dat het werk in deze raad betiteld wordt met geouwehoer, en dat wordt gezegd door mensen die behoren tot een groepering die ook in deze raad zit: de WAP. De mensen die dat uitspreken hoeven zich niet te verantwoorden, maar in deze raad zitten wel mensen die zich daaraan conformeren en dat vind ik kwalijk. Ik hoor niemand die daarvan afstand neemt. Ik noem dat geen respect voor andere belangen, alleen maar voor het eigen belang.

Er zijn nog meer onduidelijkheden. Naast alles wat we voor ons hebben liggen lees ik ook nog het dagboek van de heer Vossen op de internetsite en daarin zegt hij iets heel interessants, namelijk dat hij zich verbaast over de beeldvorming over het horecabeleidsplan in Weert, alsof het een plan zou zijn van de WAP. *“Het is geen plan van de WAP”*, schrijft hij dan: *“het kwam uit de hoge hoed van de heer Verheggen bij de coalitieonderhandelingen. Het nu voorliggende plan is nog maar een slap aftreksel van wat wij in de beleidsvisie hadden staan.”* Ik hoop nu maar dat de heer Vossen het niet nog erger wil maken voor de bewoners van de binnenstad! Overigens is die beleidsvisie steeds minder sterk geworden en dat is niet onder invloed van de oppositie gebeurd, of van de bewoners, want die zijn daarover niet gehoord, maar door een groepering die hier belangen had. Als heel Weert weet waarover het gaat, mogen wij dat ook zeggen. Het gaat om het voldoen aan een eis van de WAP om de openingstijden van de horeca te verruimen...

De heer Litjens: Ik protesteer daartegen, en dat wil ik even uitleggen....

De heer Van den Boogaard: Volgens mij kan ik dat beter doen.

De heer Litjens: Wij worden er ook op aangesproken en daarom wil ik er ook iets over zeggen. De heer Coolen heeft zojuist geciteerd uit het verkiezingsprogramma van de WAP. Volgens mij was de heer Van den Boogaard een van de laatsten die met het tijdstip van zes uur instemde. De WAP heeft er inderdaad op aangedrongen het horecabeleidsplan vast te stellen, maar daaraan was nooit de eis verbonden om de openingstijden tot zes uur uit te breiden.

De heer Coolen: Ik heb het over de beeldvorming gehad.

De heer Litjens: Maar die is door de oppositie in de pers terechtgekomen.

De heer Van den Boogaard: Het wordt nu toch tijd dat ik ook iets ga zeggen! Even de krantenkoppen en alles erbij halend is een kleine uitleg misschien wel op zijn plaats....

De heer Coolen: Ik was nog met mijn betoog bezig!

De voorzitter: Maar u stelde een vraag aan de heer Van den Boogaard.

De heer Van den Boogaard: Het antwoord kan misschien wat langer duren dan u wenst. In de WAP zien wij het zo, dat iedereen hier voor zichzelf heel veel reclame maakt. Er zijn mensen die het op bepaalde punten met het college eens zijn, maar toch moeten ze dan zo nodig blijven 'ouwehoeren', zoals het in de krant stond. Of ik het zo gezegd heb weet ik niet, maar het kan best. Iedere partij gaat dan nog in twintig minuten in eigen woorden zeggen wat eigenlijk al door het college wordt voorgesteld. Als wij het met voorstellen van het college eens zijn, gaan wij niet twintig of dertig minuten zitten praten. De heer Litjens heeft prima verwoord waar wij ook voor staan en hetzelfde geldt voor Jeffrey en voor de heer Weekers. Wij hebben geen zin daaraan ook nog een verhaal te koppelen, terwijl wij het gewoon eens zijn met wat het college op dit punt voorstelt. Als wij het ergens niet mee eens zijn, zullen wij er staan.

De heer Coolen: Als je het ergens mee eens bent, hoef je inderdaad niet zoveel woorden te gebruiken, maar een oppositie heeft ook de plicht jegens haar kiezers uit te leggen waarom zij het met sommige dingen van het college niet eens is. Als het college met goede voorstellen komt, is het CDA de eerste fractie om die op inhoud te beoordelen en als die inhoud goed is, is ook het voorstel goed. Het gaat mij echter om de houding, om de mentaliteit. U weet dat wij het daarover in het presidium hebben gehad, en ook in deze raad.

Vanavond heeft niemand mij nog kunnen overtuigen van de noodzaak om dit voorstel zo snel aan de raad voor te leggen...

De heer Litjens: Dan hebt u niet naar mij geluisterd!

De heer Coolen: Toch wel. Je kunt niet zeggen dat er al negen jaar gepraat is over een horecabeleidsplan en dat het er daarom nu maar binnen veertien dagen doorgejast moet worden. Dat vind ik niet normaal, niet fatsoenlijk en niet geloofwaardig. Als je tegen de bewoners zegt dat je op 20 februari met een besluit komt, ben je geloofwaardig. Dan weten de mensen waar ze aan toe zijn. Dat is de leer van Pieter Tops: neem ze mee in de hele besluitvorming, ook al is het voor hen een slecht besluit, ze weten dan in ieder geval waarom dat besluit gevallen is en dan zal de weerstand anders zijn. Er is zakelijk geen enkel belang mee gediend om hier vanavond bijeen te komen. Het gevolg is wel dat iedereen in de gordijnen zit...

De heer Vossen: Dit is precies wat mijn buurman zojuist bedoelde: u bent nu weer terug bij agendapunt 1!

De heer Coolen: Mag ik mijn betoog even afmaken? Iedereen zit nu in de gordijnen, er ligt een halfbakken voorstel voor en wat ik persoonlijk nog het ergste vind,

is dat ons raadswerk in diskrediet is gebracht. Hardwerkende, betrokken vrijwilligers, die wij zo hard nodig hebben, zijn voor het blok gezet en weggejaagd. Uitspraken getuigen van gebrek aan respect voor andere belangen en niemand neemt er afstand van. Partijpolitiek wordt boven belangen van burgers gesteld. Naar onze mening is in Weert een grens overschreden. Van raadsleden wordt een professionele houding verwacht, maar ook hier bestaan grenzen. Ik hoop dat we de schaamte niet voorbij zijn.

De voorzitter: Dames en heren. Er zijn vanavond heel zware woorden gevallen en binnen de kaderstellende discussie die wij trachten met elkaar te voeren wil ik daarover vanuit mijn verantwoordelijkheid als portefeuillehouder ook iets zeggen. Eerst wil ik nog eens herhalen wat ik in november in de commissie voor algemene zaken als sluitstuk van de discussie daar naar voren heb gebracht. De raad is het hoofd van de gemeente en is gekozen om in dilemma's die gaan over het maken van keuzen op een gegeven moment het laatste woord te spreken. Wij moeten vaststellen, of dat terecht is of niet, dat de sluitingstijden van de horeca, met name op de Oelemarkt, in de afgelopen negen jaar een verlamdend thema zijn geworden. Mevrouw Nouwen heeft gezegd dat de horeca eigenlijk helemaal geen vrije sluitingstijden wil, maar we moeten ook vaststellen dat door een eerdere raad is besloten dat een experiment zou worden uitgevoerd met een aantal nachtpermisies, dat dat zou worden geëvalueerd en dat aan de hand daarvan een definitieve uitspraak zou worden gedaan over de sluitingstijden. Vervolgens zijn we in een voortdurend ping-pong-spel terechtgekomen, waardoor belanghebbende partijen de indruk hebben gekregen dat zij er belang bij hadden om vanuit hun visie bepaalde standpunten in te nemen, met als gevolg dat er geen ring om het boksg gebied stond en dat altijd iemand kon zeggen: maar hiermee ga ik niet akkoord! Heel lang heeft de raad en hebben de diverse colleges geprobeerd er met consensus uit te komen, maar we moeten vaststellen, ook na de discussie van vanavond, dat dat kennelijk buitengewoon moeilijk is.

De raad is een goede afspiegeling van datgene wat onder de bevolking leeft, en dat zijn zowel wensen ten aanzien van het vrijer maken van sluitingstijden als wensen ter beperking van de overlast die daarmee is gemoeid, of kan zijn. Ik ben van mening dat in dat opzicht vanavond te veel over slechts twee partijen is gesproken, namelijk de bewoners en de horecaondernemers. Het zijn beide belangrijke partijen, maar er is ook een derde partij. Er zijn duizenden mensen die wekelijks uitgaan. Steeds is dat hier als een belangrijke aangelegenheid aangemerkt. Vervolgens hebben we vastgesteld dat het aanvaarden van dergelijke concentraties een aantal ongewenste gevaren en problemen met zich brengt. Begrijpelijkerwijs wordt dan naar de politie gekeken en gevraagd waarom die er niets aan doet. De politie zegt dan, niet ten onrechte: geachte raad, wanneer u toestaat dat er duizenden mensen bij elkaar zijn, vrolijk feest vierend, alcohol gebruikend en een jointje rokend, die vervolgens allemaal tegelijk naar buiten komen, kunt u weten dat dat leidt tot gevolgen voor de omgeving. Wij denken dat die gevolgen voor de omgeving op een aantal wijzen verminderd kunnen worden, maar daarvoor zult u eerst de knoop moeten doorhakken met betrekking tot de sluitingstijden. Nu het

niet blijkt te lukken die knoop door te hakken in een discussie tussen eerstbetrokkenen, zult u uw verantwoordelijkheid als raad moeten nemen. Hak in godsnaam die knoop door, dan kunnen we daarna afspraken maken om op een geloofwaardige manier een aantal vervolgstappen te zetten. Het is ook de verantwoordelijkheid van de raad zich bij dit soort kwesties de vraag te stellen of getracht moet worden ze zo breed mogelijk aan te pakken, om daarmee een extra maatschappelijk signaal af te geven, namelijk dat u onderkent dat ergens een knoop doorgehakt zal moeten worden, of dat de zaak moet worden gepolitiseerd, wat ook uw goed recht is.

De discussie die vanavond is gevoerd heeft mij nogmaals bevestigd in mijn overtuiging dat alle vragen die gesteld worden over de oplossing van overlastproblemen en over handhavingsmogelijkheden uiteindelijk alleen maar een begin van een antwoord kunnen krijgen als door de raad een kader is gesteld met betrekking tot dit kennelijk heel cruciale onderwerp. Doet u dat niet, dan blijven partijen voortdurend met elkaar van opvatting verschillen over wat de beste oplossing zou zijn. Tegen die achtergrond lijkt het erop dat we toekomen aan het beantwoorden van die vraag, en dat is een belangrijk politiek moment. Dat dat met barensweeën gepaard gaat en direct misschien wel met een keizersnede, is heel hard en bitter, want wij hebben er ons allemaal te pletter voor gewerkt om te trachten dat te voorkomen. Helaas hebben we na een groot aantal pogingen moeten vaststellen dat dat niet lukt. Ik ga er nu vanuit dat straks een besluit zal kunnen worden genomen.

Terecht is een aantal vragen gesteld over de gevolgen die een en ander zal moeten krijgen. Wij hebben naar beste weten geprobeerd een aantal elementen te noemen die naar ons gevoel wezenlijk zijn en die als leidraad zullen gelden bij het verder uitwerken van afspraken. Daarbij ga ik ervan uit dat de discussie die gevoerd is niet voorbij is gegaan aan mensen die er belang bij hebben als uitgaand publiek en dat zij zich ook zullen realiseren dat zij een verantwoordelijkheid hebben. De uitspraak die de raad zal doen zal ook beantwoord moeten worden met een maatschappelijk verantwoord gedrag. Als wij het over sociale controle hebben, mogen wij die in de eerste plaats ook verwachten van degenen die gebruik maken van de verdere mogelijkheden die worden geboden op uitgaansgebied. Over uw hoofd heen wil ik tot de grote delen van de samenleving die belang hechten aan mogelijkheden om te kunnen uitgaan op de Oelemarkt opmerken dat dit ook van hen een uitdrukkelijke inbreng en een bepaald gedrag vergt...

De heer Sijben: Laten we dat als een van de eerste evaluatiecriteria opnemen!

De voorzitter: Het zal inderdaad een evaluatiecriterium moeten zijn. Het hangt mede samen met een van de andere thema's: de reactie van de politie. De politie heeft eerder gevraagd waar de meetlat moet worden gelegd, welke norm moet worden aangehouden, wat onder overlast moet worden verstaan. Ook daarvan zal op enig moment op basis van nader uit te werken criteria en meetelementen moeten worden vastgesteld wat de grootste gemene deler is en welke de meetlat is aan

de hand waarvan wordt vastgesteld of een grens is overschreden. Het heeft echter geen enkele zin daarover met elkaar te gaan praten, als niet eerst door de raad de bevrijdende uitspraak is gedaan over het kader, de spelregels en de mogelijkheden.

Het experiment zal worden opgebouwd – als het goed is krijgen we daarvoor tot 1 april de tijd – aan de hand van een aantal nader uitgewerkte parameters die wat mij betreft ook in de commissie voor algemene zaken aan de orde zullen worden gesteld en zo nodig ook nog door de raad kunnen worden bevestigd. Ze zullen onder andere betrekking hebben op de manier waarop moet worden aangesloten op belangstelling bij horecaondernemers. We weten momenteel helemaal niet of horecaondernemers hiervan wel gebruik zullen maken, maar we horen signalen dat, als er behalve Carte Blanche één ja zegt, ze allemaal zullen meegaan, en dat sluit in ieder geval aan op reacties die we in het verleden hebben ontvangen toen het ging om het beëindigen van het experiment met de nachtpermissies. De overige horecaondernemers op de Oelemarkt wilden die mogelijkheid toen ook hebben en dat leidde vervolgens tot een verdere verdikking van het aantal naar buiten komende horecabezoekers tegelijkertijd, wat per definitie tot extra overlast leidt. Vandaar het pleidooi van de politie, door mij ondersteund en ingegeven door in ieder geval een aantal ervaringen elders, om mensen binnen heldere spelregels zelf een bepaalde vrijheid te geven om te bepalen wanneer zij zich te ruste willen begeven, in de veronderstelling dat dat het dan ook zal zijn en dat er geen straatbaldadigheid en straatvandalisme meer zal voorkomen. Die verwachting is duidelijk uitgesproken en er bestaat nu behoefte aan om dat ook bevestigd te krijgen door de manier waarop wij daarmee omgaan. In de eerste plaats zal dat gestalte krijgen door een snellere bereikbaarheid van een aantal functionarissen die daarvoor verantwoordelijkheid dragen. Hoe dat in de praktijk precies uitwerkt, zullen we in de eerste drie maanden met elkaar moeten ondervinden. In de commissie voor algemene zaken is meermalen bevestigd dat het belang van een levendige stad met een bepaald uitgaanspatroon ook een politiek door Weert gedragen opvatting uitdraagt. We moeten nu ook proberen daaraan een maatschappelijk aanvaardbare invulling te geven.

Door de coalitiefracties is een voorstel gedaan tot wijziging van de tarieven. De door het college voorgestelde tarieven zijn niet waterdicht. Wij kunnen niet de garantie geven dat daarmee alle kosten die gemoeid zijn met uitbreiding van de handhaving ook gedekt zullen worden, want we weten nog helemaal niet welke belangstelling onder horecaondernemers bestaat voor een dergelijke regeling. In beginsel wordt de mogelijkheid allereerst op zaterdag geboden aan alle horecaondernemers in de hele gemeente. Ik sluit niet uit dat ook een horeca-exploitant in Stramproy dit heel interessant zal vinden – ik zie de heer Henkens al knikken – en waarom ook niet? In toenemende mate is nu eenmaal een maatschappelijke ontwikkeling gaande waarbij mensen later op de avond uitgaan en langer bij elkaar blijven, een ontwikkeling waarop ook de politiek een antwoord zal moeten geven. Het college heeft dat geprobeerd door het niet te beperken tot de Oelemarkt, maar het van toepassing te verklaren op de hele gemeente. Tegen die achtergrond vind ik de suggestie die is gedaan om met de eigenaar van Carte Blanche te gaan over-

leggen over een mogelijkheid van verkassen, los van de haalbaarheid daarvan, niet zo zinvol. Gegeven het zojuist geschetste uitgaanspatroon is het zelfs de vraag of we Carte Blanche niet nodig zullen hebben als een laatste plaats waar mensen kunnen kijken hoe het licht wordt en waar de laatste die hardts zich nog even kunnen verzamelen, tevens wetend hoe ze van daaruit moeten vertrekken. Ook Carte Blanche zelf weet wat in dat opzicht de verwachtingen zijn en wat de sanctie is als men zich daar niet aan houdt. Wij zijn begonnen met de eerste aanpak op dat punt en u mag van mij aannemen dat dat aankomt en dat het ongetwijfeld een corrigerende werking heeft. Hebben we dat vertrouwen in beginsel niet, dan moeten we helemaal nergens aan beginnen. We moeten ervan uitgaan dat we in een samenleving wonen waarin mensen met een bepaald gevoel van verantwoordelijkheid in overgrote mate hun rol vervullen en bereid zijn mede corrigerend op te treden; daarvan hebben we ook voorbeelden gezien op de Oeemarkt. De veronderstelling is – en ik pleit ervoor dat een kans te geven – dat door het vertrouwen dat de raad gevraagd wordt dat effect nog verder versterkt zal worden. De driemaandelijke evaluatie zal uiteraard in de commissie voor algemene zaken aan de orde worden gesteld. Hoe de wekelijkse evaluatie plaatsvindt zal een van de onderwerpen zijn die in de komende weken tot 1 april zullen worden uitgewerkt. Ik hoop dat we erin zullen slagen daarbij ook vertegenwoordigers van omwonenden lieflijk te betrekken, maar hoe precies en in welke aantallen zullen we in zo goed mogelijke samenspraak de komende maanden moeten uitwerken. Vanzelfsprekend zullen wij u van onze bevindingen op de hoogte stellen in de periodieke terugrapportage. Ongetwijfeld, onze terecht mondige burgers kennende, zullen zij dat zelf ook wel in uw richting doen, en zo hoort het ook, maar we moeten ergens beginnen.

De portiers hebben we op een aantal plekken laten vervallen, maar niet overal. Op een heel essentiële plek is het niet gebeurd. Wij menen dat dat voldoende is om het experiment te starten...

De heer Sijben: Waarom is in de discussienota dan nog de harde voorwaarde opgenomen dat er overal stewards, en later portiers, moesten komen?

De voorzitter: Dat was een onderdeel van onze steeds krampachtiger wordende pogingen om er in de vorm van een consensusmodel uit te komen. De cesuur die er nu in zit moet u sportief en reëel onder ogen zien. In het kader van het convenant is geprobeerd elkaar te vinden op basis van consensus en dat is niet gelukt. Niet alle elementen die in dat kader zijn ingebracht blijven onverkort gelden. Het feit dat ze werden ingebracht vormde ook een belemmering om tot consensus te komen. Het geldt ook voor de overtredingenregeling, die nu aanzienlijk scherper is geworden.

Mevrouw Nouwen heeft opgemerkt dat meer cafés in de binnenstad niet goed zijn voor de leefbaarheid. Ik ben van mening dat van de wijze waarop een aantal cafés een rol vervullen in de binnenstad gezegd moet worden dat ze een niet weg te denken element zijn voor vele mensen die in de binnenstad wonen en een functie

vervullen. Waar het echter om gaat, is de spanning eruit te halen die veroorzaakt wordt door wangedrag, door excessen, door buitengewoon hinderlijk, baldadig optreden. Daartegen moeten we gezamenlijk iets doen, niet alleen de politie, niet alleen gemeentebambtenaren en niet alleen mensen die er namens een beveiligingsbureau rondlopen, maar ook de horecaondernemers, de bezoekers en de omwonenden. Uiteindelijk zullen we het als samenleving samen moeten invullen, nadat de raad de daarvoor noodzakelijke kaders heeft aangegeven. Wat dat betreft stel ik vast dat geen verschil van opvatting bestaat over de manier waarop de uitwerking ter hand moet worden genomen om op een geloofwaardige manier aan overlastbestrijding en excesbestrijding te werken.

Rest nog één vraag waarover wethouder Verheggen wellicht iets wil zeggen, namelijk over de panden die op dit moment nog geen horecabestemming hebben aan de Oelemarkt.

Wethouder Verheggen: Mijnheer de voorzitter. Zoals iedereen weet, is horeca 1 op dit moment op de Oelemarkt niet toegelaten, anders dan daar waar reeds horeca is gevestigd, en bestaat een vrijstellingsbeleid met betrekking tot horeca 2. Al heel lang worden wij geconfronteerd met de vraag toch horeca toe te laten en even zo lang hebben wij daar 'neen' tegen gezegd, in de veronderstelling dat andere invulling een bijdrage zouden leveren aan de kwaliteit van de Oelemarkt. Wij moeten echter vaststellen dat die andere invulling er niet komt en dat bijgevolg ook geen sprake is van een kwaliteitsverbetering, maar ten gevolge van leegstand eerder van een kwaliteitsverslechtering. Daarom wordt thans voorgesteld op termijn via een uitbreiding van de vrijstellingsregeling voor horeca 1 in ieder geval de mogelijkheid te bieden aanvragen te beoordelen op de vraag of ze kunnen leiden tot een kwaliteitsverbetering van de Oelemarkt en eventueel artikel 19 van de Wet op de ruimtelijke ordening toe te passen. In onze afwegingen om te komen tot een dergelijk voorstel heeft uitdrukkelijk de discussie meegespeeld die de afgelopen jaren over dit onderwerp is gevoerd.

De voorzitter schorst hierop te 23.07 uur de vergadering.

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (23.12 uur). Het woord is in tweede termijn aan de raad.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. In uw betoog sloeg u naar mijn mening de spijker op de kop. Het was een goed verhaal waarin u precies tot de kern van de zaak kwam en daarvoor zeggen wij u dank. Het is de taak van de gemeenteraad om de kaders aan te geven en vervolgens moet erop worden toegezien dat de nodige stappen vóór 1 april worden gezet. Het verschil van opvatting met de CDA-fractie zal wel blijven bestaan: je gelooft erin of niet. Het is inderdaad de VVD-fractie, zoals de heer Weekers opmerkte, die al jaren de grootste pleitbezorger is voor een experiment met vrije sluitingsuren. De eerste die zich indertijd aansloot

bij die opvatting van de VVD-fractie was de heer Braam, fractievoorzitter van het CDA, die het zeer de moeite waard vond om een experiment op dat gebied aan te gaan.

Wij zijn het volkomen met u eens dat ook aan het uitgaande publiek de nodige aandacht en voorlichting zal moeten uitgaan.

De heer Vossen heeft een bepaald idee geopperd ten aanzien van Carte Blanche. Of hij daarover een motie wil indienen, zal ik afwachten, maar ik wil er wel op wijzen dat in het verleden eens is onderzocht of een verplaatsing naar een industrieterrein mogelijk zou zijn en dat dat financieel absoluut onhaalbaar is gebleken.

De wekelijkse evaluatie zal, zo hebt u aangegeven, nog nader ingevuld moeten worden. Vooralsnog maken wij ons enige zorgen over de vraag of de stem van de bewoners van de binnenstad daarin hard genoeg zal doorklinken. Wij wachten de nadere uitwerking echter even af.

De SP-fractie heeft een amendement opgesteld waarin gesproken wordt over een algemene openbare vergadering voor alle bewoners van de binnenstad en over een beëindiging van het experiment na overleg met alle betrokken partijen. Wij zijn van mening dat de commissie voor algemene zaken in voorkomend geval de raad zal moeten adviseren over het al dan niet beëindigen van het experiment.

Van het college hebben wij niet mogen vernemen of het door ons ingediende amendement kan worden overgenomen. Ik had verwacht dat de wethouder voor financiën zou zeggen dat er geen geld voor is en dat daarom maar één oplossing mogelijk is, namelijk het ten laste te brengen van het rekeningresultaat 2003. Als wij geen antwoord van het college krijgen, willen wij ook voorstellen dat te doen.

Mevrouw Nouwen-Jacobs: Mijnheer de voorzitter. In eerste termijn heb ik niet gezegd dat er cafés weg zullen moeten, ik heb alleen gezegd dat er voldoende zijn, en dat is iets anders. In de discussie wordt voortdurend gesproken over de overlast. De politie heeft tot taak de openbare orde en veiligheid te waarborgen, maar overlast hoort niet tot de taak van de politie en ik vraag me dan ook af hoe dit verder moet.

U hebt de raad opgeroepen de knoop vanavond in godsnaam door te hakken en de bevrijdende uitspraak te doen dat binnen de gestelde kaders een horecabeleidsplan zal worden uitgevoerd. Naar mijn mening zijn de voorwaarden daarvoor echter niet aanwezig. Als er een goed uitgewerkt plan is met de voorwaarden die daarbij horen, kan er verder over worden gesproken....

De heer Litjens: Dat is gewoon onmogelijk. Ook wij zouden graag zien dat aantoonbaar gemaakt kan worden dat wat wij willen ook zal werken, maar dat is nu eenmaal niet mogelijk.

Mevrouw Nouwen-Jacobs: Zo lang de voorwaarden niet bekend zijn, vinden wij het heel moeilijk om met zo'n plan in te stemmen.

Wat u hebt opgemerkt over de portiers, is mij niet helemaal duidelijk. U zei dat er bepaalde ervaringen mee waren opgedaan en dat daarom is besloten alleen nog bij de discotheek met portiers te werken.

De voorzitter: Nee, dat heb ik niet gezegd. De kwestie van de portiers heeft onderdeel uitgemaakt van het eerdere proces dat moest leiden tot een convenant. Er is echter niet zo'n convenant gekomen en ik heb gezegd dat niet alle elementen die in dat kader zijn uitgewisseld nu per definitie onverkort gehandhaafd worden.

Mevrouw Nouwen-Jacobs: Dan heb ik dat verkeerd begrepen. Tenslotte zal ook het financiële aspect nog nader aan de orde moeten komen, want nu de legestarieven waarschijnlijk verlaagd zullen worden, zullen de inkomsten nog verder dalen.

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Allereerst wil ik een klein toelichting geven op mijn amendement. Dat een voorstel tot beëindiging van het experiment in eerste instantie via de commissie voor algemene zaken moet lopen, ben ik met de heer Litjens eens...

De voorzitter: Ik ga ervan uit dat de commissie voor algemene zaken, openbaar vergaderend, ook het forum is waarin een gedachtewisseling met de bewoners kan plaatsvinden. Het reglement van orde voorziet in die mogelijkheid. Mocht de commissie voor algemene zaken tot de slotsom komen dat niet voldaan wordt aan de uitgangspunten die zijn geformuleerd en dat er aanleiding is om het experiment te beëindigen, dan zal vervolgens weer een besluit door de raad moeten worden genomen. Wat u bedoelt met uw amendement is de facto al in de wijze van aanpak opgenomen.

De heer P.P.E. Lempens: Wat erachter zit, is dat het niet alleen aan de politiek moet worden overgelaten te bepalen of de overlast is verminderd. Daarom moet iedereen de gelegenheid worden geboden in een algemene, openbare vergadering daarover mee te praten.

De voorzitter: Maar, en dat is ook de essentie van de reactie van de politie, dan zal toch eerst een kader moeten worden aangegeven voor de definitie van overlast. Moet het als overlast worden aangemerkt als er één keer tegen een boom geplast wordt, of moet de overlast die één bewoner steeds ondervindt van geluidhinder als doorslaggevend worden aangemerkt? Aan het begin van het experiment zal daarvoor een aantal spelregels moeten worden afgesproken.

De heer P.P.E. Lempens: Het is om die reden dat Jan Tak in de commissie heeft aangedrongen op een nulmeting. Of er inderdaad overlast is geweest kan alleen worden beoordeeld door de ogen in de binnenstad, en dat zijn de mensen die er wonen. Ik moet er nog even over nadenken of wij inderdaad een algemene openbare vergadering, georganiseerd en gefaciliteerd door de gemeente, zullen voor-

stellen, of dat kan worden volstaan met de commissie voor algemene zaken, al ben ik van mening dat die voor de doorsnee Weertenaar toch wat onzichtbaar is...

De heer Sijben: Het wordt nu almaar onduidelijker. Als ik het goed begrijp, stelt u voor het onderwerp op zeker moment in de commissie voor algemene zaken aan de orde te stellen, waarbij de bewoners van de binnenstad de gebruikelijke inspraakmogelijkheid hebben. De heer Lempens wil echter een bijeenkomst organiseren waarin alle bewoners aanwezig kunnen zijn en waar ze bij wijze van spreken kunnen stemmen over de vraag of hiermee wel of niet verder kan worden gegaan, waarna de gemeenteraad bij zijn beslissing die uitspraak in overweging zou moeten nemen.

De heer P.P.E. Lempens: De burger moet serieus worden genomen; laat ik het zo zeggen.

De voorzitter: De raad zal om te beginnen de spelregels moeten vaststellen voor de wijze waarop een evaluatie dient plaats te vinden. Wekelijks zullen bijeenkomsten worden belegd tussen een aantal sleutelspelers in het proces en de bevindingen daaruit worden periodiek voorgelegd aan de commissie voor algemene zaken in de vorm van een schriftelijke rapportage. Op de gebruikelijke wijze wordt dat aan iedereen bekend gemaakt en iedereen die dat wil kan daarop schriftelijk reageren, maar ook naar de vergadering toe komen en ten overstaan van de commissie zijn standpunt kenbaar maken. De commissie kan daaraan vervolgens conclusies verbinden, leidend tot een advies aan de gemeenteraad. Naar mijn mening wordt het politieke aspect van dit hele item zo op een betere manier ingevuld dan wanneer eerst een algemene volksraadpleging wordt georganiseerd waarvan het resultaat vervolgens ter advisering aan de commissie wordt voorgelegd.

De heer P.P.E. Lempens: Laat ik het dan zo zeggen: elk kwartaal zal er een mogelijkheid moeten zijn om zonder drempels te spreken over wat de burgers hebben ervaren.

De heer Vossen: U zegt nu iets heel belangrijks, namelijk *zonder drempels*. Als het aan de commissie voor algemene zaken wordt overgelaten, is de drempel ontzettend hoog en zullen in de praktijk alleen degenen die er faliekant tegen zijn die drempel weten te overwinnen. Ik moet nog zien dat een voorstander in de commissie voor algemene zaken een hartstochtelijk pleidooi komt houden voor voortzetting van het experiment.

De voorzitter: Maar dan hebt u wel een politiek antwoord!

De heer Kirkels: Als voorzitter van de commissie voor algemene zaken wil ik er nu ook iets over zeggen. Een raadscommissie heeft ook de mogelijkheid op locatie te vergaderen en dit onderwerp kan daarvoor een heel aardige aanleiding zijn.

De heer P.P.E. Lempens: Ik merk dat er best wel goede ideeën kunnen ontstaan als we er langer over praten. Vanavond is ook gesproken over de geloofwaardigheid van de Bewonersorganisatie Binnenstad. Dit lijkt me een uitgelezen mogelijkheid om iedereen de mogelijkheid te bieden zijn zegje te doen, zonder gebonden te zijn aan de vergadertijden etc. van de Bewonersorganisatie Binnenstad.

Over de wekelijkse evaluatie heb ik in tweede termijn een vraag gesteld die nog niet is beantwoord. De kans is groot dat de Bewonersorganisatie Binnenstad uiteindelijk zal imploderen en dat er uiteindelijk geen bewonersorganisatie meer zal zijn. Hoe wilt u dan invulling geven aan de wekelijkse evaluatie?

De voorzitter: Als de raad vanavond een besluit neemt, zal dat nader worden uitgewerkt. We kunnen bij wijze van spreken beginnen met het oproepen van kandidaten die zich beschikbaar willen stellen als vertegenwoordigers van bewoners of omwonenden. Ervan uitgaande dat dat tot 20, 25 of 30 aanmeldingen zal leiden, zullen we vervolgens nagaan hoe daaruit een handzame selectie kan worden gemaakt.

De heer P.P.E. Lempens: Ik hoop dat u dan ook de motie die tijdens de begrotingsbehandeling is aangenomen betreffende democratische raadpleging door wijk- en dorpsraden, te faciliteren door de gemeente, niet vergeet.

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De heer Vossen zijn wij nog een antwoord schuldig op zijn vraag over een mogelijke verplaatsing van Carte Blanche. Wij vrezen dat dat een zeer dure aangelegenheid zal zijn. Wij willen Carte Blanche ook geen carte blanche geven door daarover nu als raad een uitspraak te doen. Het college en het ambtelijk apparaat kunnen zich beter met zaken bezighouden waardoor we echt iets in beweging kunnen zetten, zoals bijvoorbeeld een aantal zaken in het kader van 'Keent kiest kwaliteit'.

Aan het amendement van de SP heeft de VVD-fractie geen behoefte. De toezeggingen die zijn gedaan ten aanzien van de evaluatie vinden wij prima. De raad en de burgers van Weert krijgen meer dan voldoende gelegenheid om datgene kenbaar te maken wat zij kenbaar willen maken. De commissie voor algemene zaken kan te allen tijde voorstellen doen tot beëindiging van het experiment als daarvoor aanleiding bestaat, en dat kan overigens ook ieder raadslid doen.

Graag wil ik u, voorzitter, nu een compliment maken. In uw betoog hebt u duidelijk gemaakt dat u zeer betrokken bent bij dit onderwerp en dat u volledig wilt gaan voor het voorstel dat vanavond aan de orde is. De VVD-fractie wenst u veel sterkte en succes bij de uitwerking van deze voornemens. Als de raad direct een democratisch besluit neemt en de knoop doorhakt, hoop ik dat de Bewonersorganisatie Binnenstad en alle andere participanten, ook de horecaondernemers, loyaal zullen meewerken aan de uitwerking van dit beleid, opdat we uiteindelijk het doel dat ons allen voor ogen staat kunnen bereiken.

De heer Van den Boogaard: Mijnheer de voorzitter. In tweede termijn wil ik het college nog een suggestie aan de hand doen. Er zijn vier cafés die in de eerste drie maanden op vrijdag tot drie uur open mogen blijven. Als nu dit besluit wordt genomen, zouden ze om twee uur dicht moeten en dat lijkt me moeilijk verkoopbaar. Wilt u daaraan aandacht schenken?

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Uit uw antwoord maak ik op dat voor overtredingen bij Carte Blanche hetzelfde regime geldt als voor alle andere gelegenheden, d.w.z. dat ook de vergunning van Carte Blanche in voorkomend geval zal worden ingetrokken. Dat zou voldoende garantie moeten bieden om ook daar overlast te voorkomen. Ik zal mijn motie nu niet indienen, maar voor alle zekerheid zal ik haar nog niet van de harde schijf wissen.

De voorzitter: Dames en heren. Mijn reactie in tweede termijn kan kort zijn. De heer Litjes heeft aangegeven dat bij een negatief financieel resultaat een beroep kan worden gedaan op het rekeningresultaat 2003. De financiële uitkomsten van dit experiment zullen eveneens elke drie maanden moeten worden geëvalueerd. Ik vind het verstandig dat rekening wordt gehouden met de mogelijkheid dat een deel van de kosten bij de gemeente terecht kan komen.

Mevrouw Nouwen heeft betoogd dat er wat haar betreft genoeg cafés zijn in de binnenstad. De invalshoek van het college is dat het aan de vrije marktwerking zal moeten worden overgelaten om te bepalen of het ook zo blijft. Als een ondernemer ergens een café wil beginnen, zullen wij bezien of dat onder voorwaarden kan worden toegestaan.

Vervolgens heeft mevrouw Nouwen als haar mening te kennen gegeven dat overlastbestrijding geen taak is van de politie. Ik wijs erop dat dat afhangt van de vraag wat onder overlast wordt verstaan. Er zijn vormen van overlast die wel degelijk door de politie in het kader van haar taak op het gebied van de openbare orde zullen moeten worden bestreden. Het is echter een kwestie van staffeling. Bij het meenemen van glazen en het verkopen van flessen bier zijn er een eerste, tweede en derde verantwoordelijkheid van de horecaondernemer en de klant om dat niet te doen. Gebeurt dat toch, dan kunnen in de bestrijding daarvan twee fasen worden onderkend: allereerst zijn er degenen van het beveiligingsbureau die er rondlopen en vervolgens is er wel degelijk een aanvullende mogelijkheid tot optreden van de politie.

Met het CDA blijven wij van mening verschillen over de vraag waar de cirkel doorbroken moet worden. Mevrouw Nouwen blijft ervoor pleiten eerst een goed plan te maken, ik blijf stellen dat dat pas mogelijk is als de verlamming van de sluitingstijdendiscussie is doorbroken.

Met betrekking tot de leges voor de droge horeca kan de raad nog een voorstel tegemoet zien. Ik ga ervan uit dat dat in principe zal sporen met de beoogde leges voor zaken tot maximaal 250 personen.

Van de heer P. Lempens wil ik graag weten of hij zijn amendement in stemming wil laten brengen of niet.

De heer P.P.E. Lempens: Daarover wil ik nog even nadenken, voorzitter.

De voorzitter: Akkoord.

Ik vind het bemoedigend dat de heer Weekers mij veel succes heeft gewenst, maar in mijn antwoord meen ik duidelijk te hebben gemaakt dat wij vooral elkaar veel succes zullen moeten wensen. Het is een verantwoordelijkheid van u allen.

De heer Van den Boogaard zeg ik toe dat zo snel mogelijk antwoord zal worden gegeven op de vraag die hij heeft gesteld over de nachtpermissies tot 1 april.

Ik stel voor thans tot besluitvorming over te gaan, allereerst over het amendement van de fracties van Weert Lokaal, VVD, D66 en WAP inzake de leges.

De heer Cardinaal: Mijnheer de voorzitter. Ik betreur het ten zeerste dat mijn werk als raadslid nu ernstig wordt belemmerd en dat men mijn stem waarschijnlijk zal zien als de stem van een betrokken ondernemer. Mijn positie als ondernemer nader beziende, zal iedereen kunnen concluderen dat ik met dit beleid een verliezer ben. De onderneming die ik drijf is echter slechts van tijdelijke aard, terwijl het horecabeleid een beleid is voor de toekomst. Omdat ik mijn persoon niet tot onderwerp van discussie wil maken, zal ik mij onthouden van deelname aan de besluitvorming, want ik wens mijn goede naam niet in diskrediet te brengen.

(De heer Cardinaal verlaat hierop de vergadering.)

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Ik maak de heer Cardinaal hiervoor een compliment.

De heer Coolen: Daarbij sluit ik me aan.

Het amendement wordt zonder hoofdelijke stemming met algemene stemmen aanvaard.

De voorzitter: Aan de orde is het amendement van de SP-fractie, luidende als volgt:

“In het experiment dient te worden opgenomen een evaluatiemoment, zijnde een algemene openbare vergadering voor alle bewoners van de binnenstad, eenmaal per kwartaal, te organiseren en te faciliteren door de gemeente.”

De heer P.P.E. Lempens: Mijnheer de voorzitter. Ik verzoek u de vergadering even te schorsen voor beraad.

De voorzitter: Akkoord. Ik schors de vergadering (23.47 uur).

Schorsing

De voorzitter: Ik heropen de vergadering (23.50 uur).

Dames en heren. Ingediend is een subamendement van de SP, luidende:

“Het experiment kan tussentijds worden beëindigd.

- A. Een voorstel tot beëindiging van het experiment kan worden gedaan door elk van de betrokken partijen, waaronder de algemene openbare vergadering voor alle bewoners van de binnenstad.
- B. De gemeenteraad neemt een besluit over een voorstel tot beëindiging, na overleg met alle betrokken partijen..”

De heer Weekers: Mijnheer de voorzitter. De VVD-fractie zal tegen het amendement stemmen.

De heer Litjens: Mijnheer de voorzitter. Met inachtneming van het gesproken woord lijkt dit amendement mij overbodig.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. Zelfs als het amendement overbodig zou zijn, is daarin kort en bondig een bepaald standpunt vastgelegd. Wij zullen er dan ook mee instemmen.

De heer Coolen: Mijnheer de voorzitter. Wij hebben ons van het begin af aan tegen het horecabeleidsplan uitgesproken. Dit amendement vinden wij bijzonder sympathiek, omdat het de bewoners alsnog de kans biedt inspraak te leveren, maar omdat wij tegen het horecabeleidsplan zijn, kunnen wij niet met het amendement instemmen.

De heer Vossen: Mijnheer de voorzitter. Wij kunnen niet met het amendement instemmen, omdat het de mogelijkheid biedt eenzijdig om beëindiging van het experiment te vragen.

De heer P.P.E. Lempens: Dan hebt u het amendement niet goed gelezen. In het amendement staat dat een voorstel tot beëindiging van het experiment kan worden gedaan door elk van de betrokken partijen, waaronder een algemene openbare vergadering voor alle bewoners van de binnenstad. Het gaat erom de mensen te laten weten dat wij hen serieus nemen. Een openbare commissievergadering is gewoon te passief.

De voorzitter: Ik stel vast, de stemverklaringen gehoord hebbend, dat het subamendement is verworpen met de stemmen van Weert Lokaal, CDA, VVD en D66 tegen. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor het amendement.

Het geamendeerde voorstel van burgemeester en wethouders wordt hierop in stemming gebracht en met 13 tegen 12 stemmen aanvaard.

Voor hebben gestemd de heren M.C.M. Lempens, Van den Boogaard, Litjens, Van den Akker, Berckmans, Adriaens en Vossen, mevrouw Jacobs-Verstappen en de heren Weekers, Kirkels, H.P.M. Lempens, Hendriks, Halfers en Henkens.

Tegen hebben gestemd mevrouw Nouwen-Jacobs, de heren Coolen, Sijben, Meulen, Egging, Soyugüzel en Berdsfah, mevrouw Sonnevill-Stassen, de heren P.P.E. Lempens, Geurts en Heijmans en mevrouw Janssen-Camp.

3. Schriftelijke vragen ex artikel 37 van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert.

a. Schrijven van de heer Heijmans namens de PvdA-fractie d.d. 1 december 2002 inzake vragen naar aanleiding van de discussienota horecabeleidsplan.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

4. Verzoek om inlichtingen ex artikel 38 van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert.

a. Schrijven van de heer Vossen namens de D66-fractie d.d. 30 december 2002 inzake vragen aan het college over communicatie wijk- en dorpsraden.

De vragen en antwoorden worden voor kennisgeving aangenomen.

5. Verzoek om van de heer Heijmans namens de PvdA-fractie tot het houden van een interpellatie ingevolge ex artikel 36b van het reglement van orde voor vergaderingen en andere werkzaamheden van de raad van Weert inzake de gang van zaken in het kader van de besluitvorming over het horecabeleidsplan.

De heer Heijmans: Mijnheer de voorzitter. De enige vraag die na alle discussies nog rest is hoe u dit zelf als portefeuillehouder voor wijk- en dorpsraden en als portefeuillehouder voor het horecabeleid, verantwoordelijk voor voorlichting en communicatie, zo ver hebt kunnen laten komen. Alles gehoord hebbende, moeten wij concluderen dat u uitermate zwak hebt geopereerd, en dan druk ik me nog netjes uit.

De voorzitter: Het enige wat ik hierop kan zeggen is dat de portefeuillehouder zo sterk is als de raad het hem mogelijk maakt. Eerder in deze raad hebben wij het drugsbeleid behandeld en vandaag is een discussie gevoerd over het horecabeleidsplan, waarvan ik drieënhalf jaar deelgenoot ben geweest. U weet hoe vaak wij het hierover hebben gehad. De voorzitter is geen dictator die zelf even bepaalt hoe cruciale kwesties die zo diep insnijden in de maatschappelijke opvattingen, moeten worden afgeconcludeerd. Als u dat zwak vindt, zij dat zo. Het is echter wel een spiegel die wij dan elkaar voorhouden.

De interpellatie wordt gesloten.

De voorzitter: Dames en heren. Wij zijn gekomen aan het eind van een bewogen avond, die de gemoederen de komende tijd zeker nog zal bezighouden. Er zijn zeer ernstige woorden gesproken, maar ik vertrouw erop dat er nog altijd een basis is om vanuit de gemeenschappelijke taak om op te komen voor de belangen van de stad ons werk te blijven doen

*

De voorzitter sluit te 00.00 uur de vergadering met gebed.

De secretaris,

De voorzitter